Editura ALCRIS, prin romanele colecțiilor sale vă oferă vise ce nu se destramă o dată cu zorii, ci vise care se împlinesc zi cu zi și vă rămân alături o viață întreagă.

THE BEST

Relația Barbarei cu Jock Malloy fusese scurtă, dar pasionantă și tulburătoare. După despărțire, ea consideră că cel mai bun mod de a-l uita pe Jock este logodna cu Todd Gaynor. Nu-l iubește, dar este foarte atașată de el. Curând, pleacă împreună în Florida pentru a-i cunoaște familia. Acolo îl reîntâlnește pe bărbatul pe care încerca din răsputeri să-l uite...

ISBN 973-646-152-1

21.000 LEI

417

REVEDERE

Jane Cooper

COLECȚIA ROMANTIC

Jane Cooper 417

REVEDERE

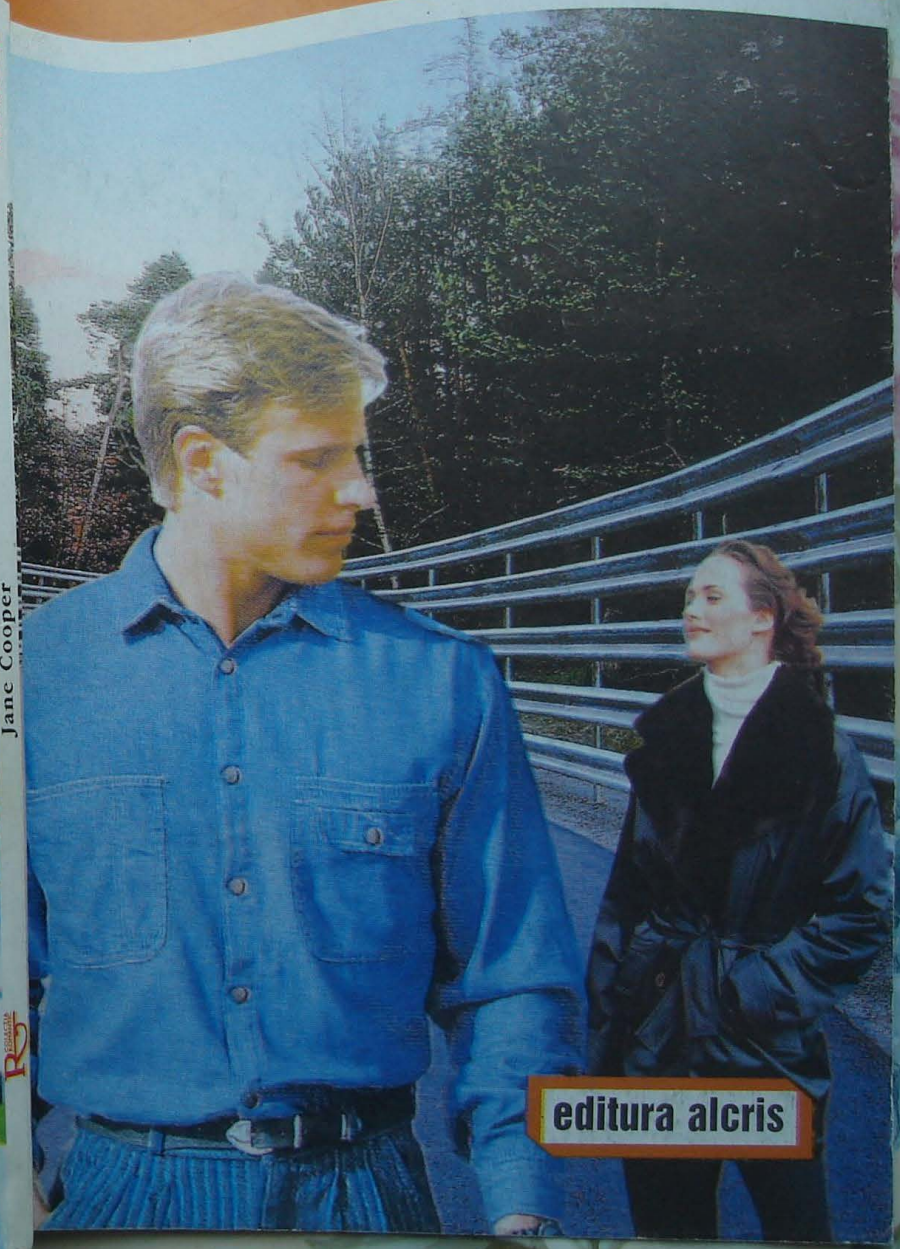

editura alcris

Editor: Aurelian Micu
Lector: Ioan Drăghici
Tehnoredactor: Ana Croitoru
Coperta: Andy

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
COOPER, JANE
Revedere / Jane Cooper
București: Alcris, 2002.
p.; cm. – (Romantic)
Tit. orig. (eng): To revise
ISBN 973-646-152-1
821.111. 31=135.1

Colectia „ ROMANTIC “

JANE COOPER

Revedere

Traducerea și adaptarea în limba română de

MONICA NEGREANU

ALCRIS

Vă recomandăm
ultimele apariții ale colecției „ROMANTIC"

406. Marea evadare – Genevieve Lyons
407. O clipă de nebunie – George Ann Jansson
408. Revanșa – Ann Laurence
409. Sfaturi neprețuite – Mary Kay McComas
410. Vulturul de smarald – Linda Cajio
411. O datorie de plătit – Linda Adams
412. Omul cel nou – Julia Morisson
413. Inima vâltorii – Mara Fitzcharles
414. Umbre îndepărtate – Rose Allyn
415. Accidentul – Susan Gayle

Capitolul 1

Pe măsură ce se îndepărtau de Miami, traficul devenea din ce în ce mai aglomerat, iar lui Todd Gaynor îi era imposibil să se relaxeze la volan. Barbara se trase mai aproape pentru a se cuibări la pieptul lui. Todd îi cuprinse umerii cu brațul și începu să se joace cu buclele scurte ale părului ei negru și mătăsos.

– Ești obosită? întrebă el, luându-și privirea de la drum pentru câteva secunde.

– Mmm, negă ea scoțând un sunet slab. Privind cu ochii întredeschiși, Barbara văzu soarele oglindindu-se în apele lacului Okeechobee.

– Emoționată? continuă el sărutând-o pe frunte.

– Puțin, admise ea. Era greu să fie prea emoționată în preajma lui Todd. Cu el era în siguranță, era protejată. Nu se mai simțea ca pe marginea unei prăpăstii,

gata oricând să cadă în gol. Puterea lui îi dădea curajul să înfrunte orice, să facă față oricărei situații – chiar și aceleia de a-i întâlni familia.

– Îndrăgostită?

Pentru o clipă, inflexiunea răgușită a vocii lui îi aduse aminte de glasul unui alt bărbat și inima începu să-i bată cu putere. Se apropie de el, îl strânse în brațe și încercă să alunge senzația aceea ciudată.

– Da, îi răspunse ea, poate prea prompt, pentru a ascunde amintirile nedorite care-i invadaseră mintea.

– Și eu sunt îndrăgostit...

– Da? murmură ea învăluită de căldura brațelor lui.

– Da. De o femeie frumoasă... cu părul ca satinul negru și ochi albaștri, încântători.

– Sper că te face foarte fericit. Îi strânse degetele în palmă, însă gestul era plin de amintiri ale unor vremuri trecute, când mâna unui alt bărbat o strângea posesiv pe a ei. Un fior scurt îi trecu prin tot corpul.

– Ți-e frig? se interesă el, grijuliu ca întotdeauna. Vrei să închid aerul condiționat?

– Nu, mi-e bine! răspunse ea și își rezemă din nou capul de umărul lui pentru a-l putea privi. Câteodată am impresia că te cunosc de o viață, nu de o lună. Todd...! Mi-aș fi dorit atât de mult să te fi cunoscut pe tine mai întâi...

– Vrei să-mi vorbești despre el? Era o întrebare prietenoasă, care nu îndemna neapărat la un răspuns.

Urmă o tăcere apăsătoare. Barbara privea insistent profilul chipeș, cu trăsături puternice ale feței lui, care îi amintea de Jock. La fel se întâmpla cu toți bărbații care aveau aceeași structură a feței. Dar aceasta era singura asemănare dintre ei. Părul lui Todd era castaniu, nu blond cu șuvițe aurii. La treizeci și unu de ani pe care-i avea, îi lipseau acele linii de caracter care marcau trăsăturile feței lui Jock. Nici nu emana aceeași senzualitate care tăiase respirația Barbarei din prima clipă când îl văzuse pe plajă. Nu trebuia decât să închidă ochii pentru a retrăi clipele în care erau trup lângă trup, pentru a-i simți mângâierile.

– Ce ar fi de spus despre el? rupse ea tăcerea pe un ton destul de tăios. M-a părăsit...

Mândria ei era singura care avusese de suferit de pe urma despărțirii. Nu putea să pretindă că se folosise de ea. Intrase în această relație fiind convinsă că va dura mai mult de o săptămână. Pentru ea, însemnase totul.

Vocea lui seducătoare, puțin răgușită, îi răsuna în minte ca un ecou, amintindu-i cuvintele pe care le auzise cu șase luni înainte. „– Nu sunt bun la vorbe, iubito. Tot ce vreau este să fac dragoste cu tine." Această declarație nu o jignise deloc. Joke Malloy nu făcea decât să-și exprime dorințele.

– Ți-am spus că mi-a cerut să merg cu el când a plecat? Era o întrebare scurtă și ironică.

Se gândise de multe ori la această propunere și la reacția pe care o avusese atunci.

– Aproape că am fost de acord. Era atât de tentant. Dar n-am putut să nu mă gândesc la slujba mea, la apartamentul meu. Îți dai seama în ce încurcătură aș fi fost dacă plecam cu el? Se sătura de mine și mă părăsea undeva prin Texas sau pe unde este ferma lui – dacă are o fermă!

Aceste detalii nu contaseră la vremea respectivă. Știa că Jock își petrecea concediul în Miami, iar casa de pe plajă în care locuia era a unui prieten. În mod stupid, niciodată nu considerase relația ca fiind o aventură ce urma să se încheie o dată cu terminarea vacanței lui. Era atât de sigură că era de durată, încât nici nu-l întrebase prea multe lucruri despre el. Nu vorbiseră prea mult. Forma de comunicare a lui Jock îi aducea mult mai multă satisfacție. Acum, Barbara era bucuroasă că nu știa alte amănunte despre el în afara numelui și a câtorva referiri la ferma de vaci pe care o avea.

– Dar nu te-ai dus cu el, punctă Todd, strângând-o mai tare în brațe.

– Nu... Oare de ce îți spun toate astea?

– Se spune că e bine pentru suflet să te confesezi, îi șopti el.

– Nu pot..., replică ea și se smulse din strânsoarea lui, așezându-se confortabil pe scaunul luxos din dreapta șoferului. Barbara nu-i povestise nici un amănunt despre relația ei cu acel bărbat, iar Todd nu insista să afle mai multe. Se oferea doar s-o asculte. Refuzul de a i se confesa, nu provocă nici o reacție. Barbara își scoase o țigară din pachet, o aprinse și suflă fumul spre Todd.

– De ce nu m-ai întrebat niciodată despre el, Todd? Cum îl cheamă? Cum ne-am cunoscut? Ce s-a întâmplat?

– Pentru că știu că într-o zi o să ai destulă încredere în mine încât să-mi spui întreaga poveste, îi răspunse el fără ezitare.

– Dar am încredere în tine. Barbara privi câteva secunde diamantul care strălucea pe mâna ei stângă. Inelul de logodnă confirma acest lucru. Promisese să-i încredințeze sufletul ei. Când îl cunoscuse pe Todd avea inima frântă, iar el îi alungase suferința. Îi oferise atât de mult, încât nu era sigură că-l putea răsplăti pe măsură. Nu te deranjează că a existat cineva înaintea ta?

– Nu. Nici o femeie nu ajunge la vârsta de douăzeci și cinci de ani fără ca inima ei să nu fi suferit măcar o dată din dragoste. Am acceptat asta de când te-am cunoscut, adăugă el și o luă de mână.

Barbara studia degetele lui puternice și blânde totodată. Atingerea lor caldă nu-i dădea fiori însă oricum nu ar mai fi avut încredere în acel sentiment.

– Dar inima ta, Todd? A fost rănită? Ai suferit vreodată din dragoste? Ar fi fost greu de crezut. Pe fața lui nu se putea zări nici o urmă cauzată de o inimă zdrobită. Expresia feței lui era atât de calmă...

– De câteva ori, cel puțin, o informă el, însă fraza suna ca o glumă.

– Fii serios, spuse Barbara.

– Sunt. Deși, de când te-am cunoscut pe tine, mi-e greu să mă gândesc la trecutul meu emoțional. Tot ce a fost nu mai are nici o importanță pentru mine. Își arcui sprâncenele și o privi cu ochii lui mari și căprui.

– Da, bănuiesc. Ar fi vrut să poată spune și ea același lucru...

– Poate că dacă m-ai fi cunoscut pe mine mai întâi, nu ți-aș fi trezit interesul, îi sugeră Todd făcându-i cu ochiul și încercând s-o necăjească.

– Nu-i adevărat, protestă repede Barbara. Ești un bărbat foarte chipeș, Todd Gaynor. Orice femeie te-ar remarca. Dacă Jock Malloy n-ar fi prin preajmă, îi veni în minte, fără să vrea, acest gând răutăcios.

– Poate că m-ai fi lăsat pentru el, replică Todd, parcă citindu-i cele mai ascunse gânduri. Barbara avu noroc că nu apucă să-i răspundă la această remarcă.

N-ar fi știut ce să-i spună imaginându-și această posibilitate. Ce rost are să ne gândim „ce ar fi fost dacă...“? Oricum, nu are nici o legătură cu prezentul sau cu modul în care au decurs lucrurile în realitate.

– Da, ai dreptate, aprobă ea cu seriozitate. Dacă nu te-aș fi întâlnit niciodată? Ești atât de bun „pentru“ mine, „cu“ mine, accentuă ea prepozițiile, încât uneori mă întreb ce am făcut să merit un bărbat ca tine, atât de înțelegător și răbdător.

– Când te-am întâlnit prima dată, îmi aduceai aminte de un pisoi rătăcit pe care cineva îl părăsise pe autostradă și pe care eu l-am găsit, confirmă Todd. Erai foarte speriată... nu că ai fi lăsat să se vadă... Îi aruncă o privire amuzată. Ți-ai arcuit spatele, pretinzând că nu ești înfricoșată, exact cum a făcut pisicuța aceea mică și neagră. De câte ori m-ai refuzat până am reușit să te conving să vii cu mine?

– De cel puțin douăsprezece ori. Barbara își aminti perseverența cu care încercase s-o convingă să iasă de sub carapacea protectoare sub care se ascunsese. Deși nu știu de ce te-ai mai deranjat, oftă ea.

Fața ei ovală, încadrată de bucle negre, ochii albaștri strălucitori, bine conturați, și buzele cărnoase erau o combinație uluitoare de trăsături. Imaginea tenului ei, bronzat de razele soarelui d' Florida, se reflecta în oglinda retrovizoare a mașinii.

– Femeia din oglindă ar trebui să știe răspunsul, spuse el. Când am întâlnit-o prima dată, sub ochii ei erau cearcăne, iar buzele acelea încântătoare uitaseră să zâmbească sau să râdă. Și acum, uite ce a făcut dragostea.

Barbara se abținu să menționeze că dragostea era cea care-i făcuse cearcănele de sub ochi și buzele mereu lipsite de zâmbet, însă pe fața ei se zări acel fior chinuitor al amintirii iubirii pierdute.

– Ți-am promis că nu o să fac nici un fel de presiuni asupra ta referitor la căsătorie, Barbara, și am să mă țin de promisiune. Vom avea o logodnă lungă, o perioadă de modă veche în care te voi curta, aducându-ți cadouri, flori și poezii de dragoste. Nota ironică din vocea lui o făcu să zâmbească. Și totul va culmina cu o nuntă grandioasă, la o biserică mare, care o va face pe mama fericită și cu o lună de miere în Caraibe, care mă va face pe mine extrem de fericit. O să-ți placă de mama, adăugă el pe neașteptate.

– Sper să mă placă ea pe mine, răspunse Barbara în grabă.

– Așa o să fie, o asigură Todd. Mi-ar fi plăcut să putem sta mai mult timp singuri. Nu ți-aș fi sugerat să ne petrecem vacanța cu familia mea dacă am fi putut să-i vedem într-o altă perioadă din decursul anului. Dar aceste două săptămâni sunt singurele în care pot lipsi de la slujbă și...

– Cei de la liniile aeriene nu m-ar fi lăsat să-mi reorganizez programul, interveni Barbara. Ea lucra la ghișeul pentru rezervări din cadrul aeroportului, după ce în primii doi ani fusese stewardesă la aceeași companie. E o coincidență stranie, că avem amândoi concediu în același timp...

– Știu, zâmbi el. Și vreau să-mi cunoști familia. Vreau să te gândești la ea ca la propria ta familie.

– Nu mi-ai spus prea multe despre rudele tale. Este mama ta, care e văduvă, și fratele tău, începu ea, însă Todd continuă conversația din acel punct.

– Nu sunt decât mama și fratele meu, dar am fost întotdeauna foarte apropiați – poate tocmai pentru că suntem numai noi trei. Mama mea, Lilian, e o adevărată doamnă, blândă, caldă și iubitoare.

– Ar trebui să-i urmezi exemplul, concluzionă Barbara.

– Nu știu. Tatăl meu a fost de asemenea un tip grozav. Mama îmi spunea că avea un suflet mare. Când orice fundație de caritate din Miami avea nevoie de fonduri, se oprea la hotelul tatei mai întâi. Nu putea să spună „nu" atunci când cineva era la anaghie. Dacă ar fi făcut asta, probabil că atunci când a murit ar fi fost multimilionar. Nu spun că ne-a lăsat lefteri... Todd începu să râdă gândindu-se la această perspectivă.

Numai în ultimele câteva săptămâni începuse Barbara să realizeze că era logodită cu un bărbat destul de înstărit. Todd era proprietarul unuia dintre cele mai luxoase și rafinate hoteluri de pe plaja oceanului, iar în această calitate ar fi putut alege să-și petreacă restul vieții fără să muncească, însă nu făcuse așa.

– Ce poți să-mi spui despre Sandoval? întrebă ea, referindu-se la ferma de citrice spre care se îndreptau. E locul copilăriei tale?

– Nu, dar am petrecut destul timp acolo. Lui J.R. îi plăcea, însă eu n-am prea fost băiat de țară. Prefer viața de la oraș ca și tatăl meu, încuviință Todd.

Privindu-l, Barbara se simțea fericită. Avea lângă ea un bărbat cu adevărat rafinat.

– J.R. e fratele tău? întrebă ea așteptând o confirmare.

– Da, e fratele meu mai mare. E un lucru bun că Sandoval îi aparține. Viața aceea i se potrivește ca o mănușă. Ar trebui să te avertizez în legătură cu J.R., adăugă Todd după câteva secunde de chibzuială.

– Să mă avertizezi? Ochii ei albaștri îl priviră întrebători și simți un mic fior de teamă.

Todd îi întâlni privirea și un zâmbet larg îi înflori pe față.

– O să-ți facă avansuri...

– Dar de ce? Vreau să spun... sunt logodnica ta. Cu siguranță că nu va..., încercă ea să protesteze vehement, dar Todd râse cu poftă.

– În primul rând, J.R. are un ochi de vultur care localizează neîncetat orice femeie frumoasă din mulțime, începu el să explice. În plus, a avut întotdeauna o fascinație fatală pentru sexul opus. Lucru pe care l-a descoperit la o vârstă destul de fragedă. Știindu-l pe J.R., orice avansuri pe care ți le-ar face ar avea două motive. Unul ar fi acela de a te testa – să vadă dacă femeia cu care e logodit fratele lui este într-adevăr sinceră...

– Și al doilea? se interesă Barbara.

– Al doilea motiv? repetă el ridicând din umeri cu o expresie gânditoare. Al doilea motiv ar fi probabil firea lui exploratoare...

– Și cum ar trebui să reacționez? întrebă ea simțindu-i-se în voce o urmă de provocare.

– Asta nu pot să-ți spun. Tot ce pot să fac este să te previn pentru cazul în care s-ar întâmpla așa. Am încredere că vei ști să te descurci singură, Barbara.

– Presupun că fratele tău nu e însurat, nu? comentă ea pe un ton cinic.

– J.R. este ca o vulpe, mult prea șiret și experimentat ca să fie prins în capcana căsătoriei. Problema lui

este că a avut mereu roadele cele mai coapte. Tot ce nu-i era la îndemână, însemna pentru el un ciorchine mare de struguri zemoși. De fapt, în ceea ce privește sexul frumos, J.R. obține ce-și dorește, apoi părăsește, continuă Todd descrierea.

Dar Barbara continua să se gândească la prima lui afirmație.

– Todd, tu privești căsătoria ca fiind o capcană?

Zâmbetul îi pieri de pe buzele bine conturate.

– Nu. Glumeam, încercând să explic concepția fratelui meu. Totuși, cred că și el și-ar dori o nevastă și copii, dacă ar găsi femeia potrivită. Are nevoie de cineva ca tine, Barbara, să protejeze și să iubească. Brațul lui o cuprinse din nou și o trase mai aproape. Problema lui este că a avut deja prea multe pretendente nerăbdătoare.

– Văd că ții mult la fratele tău, remarcă Barbara, puțin surprinsă.

Din descrierea pe care o făcuse Todd, cei doi păreau firi total opuse.

– L-am considerat eroul meu timp de mulți ani. Deși a crescut la țară, e un bărbat remarcabil. O să înțelegi ce vreau să spun când o să-l cunoști.

Barbara se relaxă în brațele lui. Nu avea nici un motiv să nu creadă ceea ce-i spusese. Și pe jumătate dacă ar fi fost la fel de amabil ca Todd, precis i-ar fi plăcut de fratele lui.

– Ce ai spus familiei tale despre mine? întrebă Barbara curioasă.

– Nimic.

– Nimic? se îndreptă în scaun și își întoarse capul spre el.

Un zâmbet șters i se întrezări în colțul gurii.

– Cunoscând-o pe mama, dacă i-aș fi spus că vin cu viitoarea mea soție, probabil că ar fi invitat pe toată lumea la noi acasă, ar fi dat o petrecere în cinstea noastră și nu știu dacă ești pregătită pentru o astfel de primire. Așa că i-am spus că va veni cu mine o prietenă. În felul acesta o să ai câteva zile de acomodare înainte de a da inevitabila petrecere de logodnă.

Încetini mașina și ieși de pe autostradă pe o alee îngustă, oprindu-se în fața unei porți.

– Acum suntem pe terenurile fermei Sandoval.

Barbara privi poarta simplă de lemn vopsită în alb, care avea în partea de sus o inscripție: „Ferma Sandoval – Proprietate Privată – Trecerea interzisă."

– Nu sună foarte primitor, remarcă ea.

– Intrarea principală e la câteva mile distanță, explică Todd. Asta e o scurtătură către casă pe un drum mărginit de o parte și de alta cu portocali. Așteaptă aici până deschid poarta. Înainte să se dea jos din mașină opri aerul condiționat și deschise geamurile.

Mireasma puternică de portocali plutea prin aerul cald ce pătrunsese în interiorul mașinii. Șiruri ordonate de copaci pititci flancau drumul strâmt și prăfuit din spatele porții pe care Todd o deschisese.

Trecând în partea cealaltă a gardului, Barbara începu să cerceteze cu interes fructele rotunde de un portocaliu închis care atârnau pe ramuri.

– Valencia, identifică Todd soiul. Probabil că sunt aici mai multe culturi de portocale de Valencia decât pe oricare altă proprietate. Aroma lor face ca sucul obținut să fie excelent. Mama le folosește la salate de fructe și la tot felul de deserturi. Încep să se coacă prin martie, așa că în curând vor fi culese.

– Pentru un băiat crescut la oraș, ai cunoștințe destul de vaste despre portocali, încercă Barbara să-l necăjească.

– Nu se presupune că orice persoană din Florida ar trebui să fie expertă în ceea ce privește culturile de portocali? replică el.

– Nu și eu, admise ea. Am mai văzut până acum portocale în pomi și m-am oprit și eu la standurile de fructe, însă tot ce știu despre ele nu ar umple o pagină.

Todd conducea încet pe aleea îngustă.

– Vei învăța mai multe cât timp vei sta aici.

– Uite! exclamă Barbara, arătându-i cu degetul un pom de pe marginea drumului. Nu e și o floare pe aceeași ramură pe care e o portocală?

– Ba da. În perioada aceasta a anului în pomi sunt și flori și fructe coapte.

Petalele albe ale florilor de portocal străluceau printre frunzele verzi ale pomilor, contrastând cu portocaliul fructelor.

– Portocalele, o dată ce au fost culese nu se mai coc ca alte fructe, explică Todd.

– Nu știam nici asta, râse Barbara dându-și seama de propria ignoranță.

– Mâine voi aranja să facem un tur complet al plantației. Ți-ar plăcea?

– Aș fi încântată!

Curând, lăsară în urmă livada și Barbara văzu în fața ei garduri albe de metal în spatele cărora creșteau iarbă deasă și trifoi. Pe pășunea bogată păștea o iapă alături de mânzul ei.

– Creșteți și cai? întrebă Barbara, surprinsă.

– Mmm, am uitat să-ți menționez.

– Da, ai uitat, îl mustră ea în glumă și se întoarse amuzată să privească din nou pășunea. Sunt atât de frumoși...

– Călărești?

– De fiecare dată când am ocazia, însă nu se întâmplă prea des, murmură ea cu părere de rău.

– Aici sunt destui cai. Poți să călărești altul în fiecare zi dacă îți dorești, îi propuse Todd.

– Locul ăsta începe să fie un adevărat paradis, zâmbi ea încântată.

– Și vom fi izolați în acest paradis timp de două săptămâni.

Barbara se aplecă ușor spre el să-l sărute. Fusese un gest spontan, primul sărut pe care îl inițiase ea. Pentru început, era perfect, însă gura unui alt bărbat îi reveni brusc în minte.

Todd lăsă mașina să alunece pe alee și îi răspunse la sărut. Îi plăcea senzația delicată a buzelor lui. Îi promisese o alt fel de satisfacție, mai puțin devastatoare și periculoasă.

– Te iubesc, îi șopti ea din vârful buzelor.

Todd rămase nemișcat câteva secunde. Ochii lui căprui păreau tulburați de declarație, însă își reveni repede în fire.

– Ar fi mai bine să mă lași să conduc liniștit, sugeră el, împingând-o ușor spre spătarul scaunului.

– Ai dreptate, admise ea și își sprijini capul de umărul lui, pe față citindu-i-se mulțumirea.

– De ce zâmbești?

– Sunt fericită, admise Barbara. Nu credeam că voi mai fi vreodată.

De pe aleea îngustă și prăfuită intrară pe un drum asfaltat care ducea spre casă. O vilă masivă cu două etaje le apăru în față, roșul cărămiziu al acoperișului completând armonios nuanța naturală a pereților. Arcadele spectaculoase și balcoanele largi spuneau totul despre designul tradițional spaniol. Todd parcă mașina în interiorul unei curți mari din fața casei și i se adresă Barbarei.

– Ești pregătită să intrăm?

– Ar fi trebuit să-mi spui că ai o casă atât de impresionantă, spuse ea cu uimire.

– Cred că nici nu mi-am dat seama până acum, admise el și îi deschise portiera. La urma urmei, e doar o casă. Patru pereți și un acoperiș.

Nu era deloc o simplă casă, dar Barbara nu-l contrazise. În ciuda aspectului impunător, clădirea nu intimida. În mijlocul curții, susura o fântână arteziană.

De o parte și de alta a treptelor de la intrarea principală erau două vase mari de piatră împodobite cu flori multicolore.

Todd urcă în grabă treptele și deschise ușa imensă. Intrară într-un hol și de acolo, printr-o ușă glisantă de sticlă, într-o cameră de zi foarte spațioasă.

– Te deranjează dacă aștepți aici? Probabil că mama e la bucătărie și nu cred că mi-ar mulțumi dacă ai vedea-o cu șorțul la brâu.

– Nu mă deranjează, îl asigură ea.

Barbara se gândi că ar fi fost mai bine să nu fie prin preajma doamnei Gaynor când va afla de logodna lor.

– Ți-e sete? Vrei să-ți aduc ceva de băut când mă întorc? se oferi el.

– Da, te rog.

Se îndreptă către ușa care dădea în sufragerie, dar se opri brusc, ca și cum uitase ceva, și se întoarse s-o sărute.

– Să nu fugi! Mama o să te adore.

Ciudat, dar Barbara descoperi că nu avea deloc emoții. Poate că atmosfera caldă și confortabilă a casei o făcea să se simtă liniștită. Privi în jur camera spațioasă cu pereții albi, șemineul și ferestrele arcuite. Covoarele pufoase de pe podea și abundența pernelor de pe canapea alungau rigiditatea mobilierului spaniol. Barbara se simțea într-adevăr relaxată.

Capitolul 2

Zgomotul unor pași pe aleea pietruită tulbură atmosfera calmă. Ușa de la intrare se deschise și Barbara privi curioasă și nerăbdătoare.

Își făcu apariția un bărbat înalt, cu umeri lați și brațe puternice, îmbrăcat într-o pereche de blugi strâmți pe șolduri. Cămașa prăfuită pe care o purta fusese cândva albă, iar pălăria cu boruri largi avea o nuanță maronie. Trăsăturile feței îi erau ascunse de marginile pălăriei trase pe frunte, însă mișcările Barbarei îi trădară prezența și-l făcură să-și ridice capul.

O trecu un fior la vederea chipului masculin, bronzat de soare. Privirea lui se ațintì asupra ei ca un fulger. Simțea că o ia razna. Nu era cu putință să fie adevărat. Imaginația îi juca feste. Asta trebuia să fie, își repeta ea fără încetare. Își dădu jos pălăria de pe cap și o așeză pe spătarul unui scaun. Prin părul lui blond

închis se zăreau șuvițe aurii în razele soarelui. Un zâmbet provocator modifică puțin trăsăturile virile ale feței lui.

– Jock! îi rosti ea numele, încă neîncrezătoare.

– Văd că te-ai răzgândit și până la urmă mi-ai acceptat invitația. Vocea lui joasă și atrăgătoare trecu peste ea ca o mângâiere. Ți-a luat destul de mult timp.

Era un vis. Barbara era convinsă de asta. Nu putea fi decât un miraj. La început, Jock îi făcuse propunerea de a merge cu el, însă mai târziu îi spusese că totul se terminase între ei. Așa că era imposibil să-i spună așa ceva.

Dar nu era un miraj cel care o trase în brațele lui și își lipi trupul puternic de al ei. Îi cuprinse capul în palme și o sărută cu aceeași pasiune nebună. Degetele ei încleștate pe umerii lui puteau simți mușchii încordați prin cămașa subțire și moale de bumbac.

Îmbrățișarea lui dominatoare îi trezi toate simțurile. Emoția violentă pe care o simțea trecuse de toate barierele pe care Barbara își jurase să nu le mai treacă niciodată. Mișcarea lentă a mâinii lui pe trupul ei îi trezea dorințe ascunse. Confuzia începea să pătrundă și în puținele gânduri coerente care-i mai rămăseseră.

Când gura lui ajunse în spatele urechii ei și începu să exploreze zona delicată, Barbara reuși să-și adune gândurile.

– Ce cauți aici, Jock? întrebă ea derutată, vocea trădându-i emoțiile.

– Ce fel de întrebare e asta? Răsuflarea lui caldă îi atinse pielea sensibilă. Își coborî capul până ce privirile li se întâlniră. Apoi gura lui se apropie din nou de buzele ei și îi șopti amuzat: aici locuiesc.

Apropierea dintre ei era înspăimântătoare. Barbara nu voia să ajungă din nou pe acele culmi de pe care putea oricând să cadă. I se mai întâmplase o dată. Todd fusese cel care o ajutase să-și revină. Deodată, glasul lui se auzi în încăpere, trecând ca o săgeată printre cei doi îmbrățișați.

– M-a trimis mama cu băuturile astea. Va... Vocea lui se opri în mijlocul propoziției.

– Ai venit cam devreme, frățioare, îl critică Jock pe un ton indolent, fără să-și ia privirea de la fața neliniștită a Barbarei. Pleacă și întoarce-te peste o oră! Sau mai bine două! îl îndemnă el. A trecut mult timp și s-ar putea să nu fiu satisfăcut atât de repede.

Presupunerea lui arogantă că s-ar întoarce bucuroasă la el în ciuda faptului că o părăsise, îi răni orgoliul. Prezența lui Todd în încăpere și inelul de logodnă de pe degetul ei, îi dădură puterea de a replica. Cu o mișcare bruscă se trase din brațele lui și îl lovi puternic cu palma peste obraz. Când realiză gestul pe care îl făcuse, Barbara începu să se retragă precaută spre Todd.

– Ți-am spus că vei ști să te descurci cu J.R. atunci când va veni momentul, îi aminti el râzând cu poftă. Deși, trebuie să recunosc că nu mă așteptam să se întâmple atât de curând și, judecând după expresia feței tale, J.R., cred că nici tu nu te așteptai la un refuz atât de violent.

Barbara riscă și-i aruncă o privire lui Jock. Cu o mână își freca obrazul peste care îl plesnise. Nedumerirea i se citea în ochi. Nici ea nu înțelegea de ce Todd îi spunea J.R. Se putea ca Jock să fie fratele lui?

– Să mă mai deranjez cu prezentări formale, întrebă Todd încă extrem de amuzat de situație. Sau ai de gând să mă feliciți pentru logodnica frumoasă pe care mi-am găsit-o?

– Voi doi sunteți logodiți? se interesă Jock, Barbara simțind în vocea lui o notă amenințătoare.

– Nu i-ai arătat inelul, Barbara? o îndemnă el să-și corecteze omisiunea.

– N-am avut ocazia. Fapt total adevărat. Mâna ei stângă opunea rezistență comenzilor trimise de creier. În cele din urmă o ridică ușor, lăsând la iveală diamantul strălucitor de pe inelar pentru a fi examinat.

– S-a întâmplat totul așa de repede, nu-i așa, Todd? O urmă de provocare i se simți în comentariu.

– Ne cunoaștem doar de o lună, admise Todd și zâmbi către Barbara. Dar am învățat ceva de la tine, J.R., și n-am pierdut nici o clipă când am întâlnit-o.

– Nu înțeleg! răsună vocea confuză a Barbarei. Sunteți frați și totuși aveți nume diferite.

– Frați vitregi, o întrerupse Jock. Avem aceeași mamă, dar tați diferiți. Nu ți-a spus Todd?

– Nu, recunoscu ea, iritată de capcana în care fusese prinsă.

– Todd este singurul care îmi spune J.R. Pentru ceilalți sunt Jock.

– Jock Malloy, îi repetă ea numele întreg.

Era evident că Barbara nu-i pomenise lui Todd că aventura aceea dezastruoasă o avusese cu fratele lui. Știa asta. Și Jock știa. Bietul Todd, era singurul care nu avea nici cea mai vagă idee. Cât timp puteau oare să țină secretul? Cât timp era Jock în stare să ascundă adevărul? Ar încerca oare să o șantajeze?

– Ești cam palidă, Barbara, observă Jock, privind-o satisfăcut. Pot să-ți spun Barbara, nu? o întrebă el, deși cu șase luni înainte când făcuseră dragoste îi mai rostise numele. Nu te simți bine?

– Mă... Mă doare capul, explică ea înghițind nodul care i se pusese în gât. Probabil din cauza călătoriei, minți ea. De mică am avut rău de mașină.

– Stai jos, Barbara, îi sugeră Todd grijuliu și o conduse către canapeaua cu multe perne pufoase.

Barbara se așeză, iar Todd își sprijini mâna pe mușchii încordați ai gâtului ei.

– Ești foarte tensionată...

Barbara știa că nu se va putea relaxa cât timp Jock o scruta cu privirea, însă de dragul lui Todd încercă să pară liniștită.

– Are nevoie de un masaj bun, Todd. Ar face minuni pentru mușchii ei încordați. Privirea lui amintea de clipe intime, însă tonul pe care îl folosise era extrem de amabil.

– Întotdeauna ai fost mai bun la astfel de lucruri decât voi fi eu vreodată.

Indirect, Todd îi dădu permisiunea.

Barbara protestă numaidecât când Jock făcu un pas spre canapeaua pe care stătea.

– Nu! Își temperă apoi refuzul exploziv, dând explicații. Chiar nu e necesar! O aspirină va fi suficientă.

– Todd, de ce nu-i aduci o aspirină? sugeră Jock.

– Am în geantă, nu-i nevoie, îi blocă ea încercarea de a rămâne singuri.

Mai devreme sau mai târziu ar fi fost nevoită să-l înfrunte singură, dar nu era încă momentul. Nu înainte de a reuși să devină imună la provocările lui. Simpla lui prezență o făcea să-și amintească senzații pe care prefera să le uite.

Când Jock îi întinse geanta de pai, Barbara își aduse aminte de acele mâini care reușiseră să o scoată din minți și care o atinseseră atât de intim.

Își scoase din geantă flaconul cu aspirine și luă din el o pilulă în timp ce Todd îi pregăti un pahar înalt plin cu suc.

– Mama a preparat un suc de portocale. Sau preferi apă? dori el să știe.

– Sucul e perfect, mulțumesc, precizează ea și înghiți tableta. Unde e mama ta? Cu un gest nervos, își trecu degete prin buclele negre și începu din nou să caute ceva în geantă. Își scoase din pachet o țigară și o aprinse.

– Te ajută să-ți calmezi nervii? o întrebă Jock, ironic.

Înainte să apuce să-i răspundă, o femeie înaltă, frumoasă, cu părul grizonant, intră în încăpere.

– Îmi pare rău că am întârziat atât de mult, dar Todd m-a luat pe nepregătite, se scuză ea zâmbind cald și își îndreptă toată atenția către Barbara. Todd mi-a spus că vine cu un prieten. Am crezut că... Nu contează ce am crezut.

La apropierea femeii, Barbara se ridică brusc de pe canapea și se postă lângă Todd. Jock, stând confortabil și extrem de relaxat pe scaunul cu spătar, făcu prezentările.

– Mamă, ea este viitoarea ta noră, Barbara Haynes.

– Încântată de cunoștință, doamnă Gaynor, o salută Barbara pe femeia care îi semăna atât de mult lui Todd.

– Te rog să-mi spui Lilian. Eu o să-ți spun Barbara. Bine ai venit la Sandoval.

– Vă mulțumesc că m-ați primit atât de călduros.

– E foarte fumoasă..., rosti femeia în șoaptă și privi mândră către Todd.

– Pari foarte surprinsă, mamă, îi spuse el râzând și își strecură un braț în jurul taliei subțiri a logodnicei lui.

– Te rog să mă ierți, Barbara, dacă ți-am părut nepoliticoasă, dar logodna voastră este o veste senzațională pentru mine. Todd nu mi-a pomenit de tine niciodată, așa că n-am avut nici cea mai vagă bănuială că are o relație atât de serioasă cu cineva. Vă rog, luați loc, insistă Lilian Gaynor, realizând că toată lumea stătea în picioare din cauza ei. Își trase și ea un scaun mai aproape de canapea și se așeză. De cât timp vă cunoașteți? Și... cum v-ați cunoscut?

– Ne-am ciocnit unul de altul acum o lună, îi răspunse Todd. Ieșeam cu mașina de pe o străduță îngustă de lângă aeroport și am lovit-o fără să vreau.

– Ai pățit ceva? se interesă Lilian, îngrijorată.

– Nu.

– M-am dat jos din mașină, continuă Todd, și am insistat să o duc acasă. După îndelungate eforturi de convingere, câteva zile mai târziu am reușit în sfârșit să mă întâlnesc din nou cu ea. Pe atunci, nu avea o părere prea bună despre bărbați sau...

– Todd! îl întrerupse ea rostindu-i numele. Nu voia ca Jock să afle cât de mult suferise în urma despărțirii.

Lilian nu insistă să afle mai multe și schimbă subiectul.

– Pot să-ți văd inelul?

– Sigur că da.

– Are o piatră foarte frumoasă, aprecie ea. Când o să fie nunta? Ați stabilit data?

– Nu încă, mamă. Mai lasă-ne puțin timp, o rugă Todd cu afecțiune. Am hotărât că vom avea o logodnă lungă și o nuntă mare.

– Cred că nu există nici un motiv pentru care ar trebui să vă grăbiți, își spuse Jock părerea, râzând înfundat.

– Decât să fii atât de cinic, Jock, mai bine ai urma exemplul lui Todd, îl sfătui Lilian.

– Așa aș face, declară el. Dar nu cred că Todd și-ar împărți mireasa cu mine.

Todd nu observase schimburile de priviri dintre Barbara și Jock, însă lui Lilian Gaynor nu-i scăpă nimic. O privi pe Barbara nedumerită, simțind cât de mult o tulbura prezența fiului ei mai mare. Dar nu știa care era motivul.

– Jock, nu crezi că ar trebui să faci un duș și să te schimbi? îi sugeră ea.

Jock nu părea prea preocupat de faptul că era prăfuit și transpirat, dar totuși se ridică de pe scaun.

– Ne vedem mai târziu, spuse el către cei prezenți, însă Barbara avu impresia că i se adresase numai ei. Știa că era scutită de compania lui numai pentru un timp, insuficient pentru a putea găsi o modalitate de a ieși din această situație încurcată.

– Ai băut din sucul de portocale pe care l-am pregătit? întrebă Lilian pentru a mai destinde atmosfera.

– E delicios. Din ce e făcut?

– O combinație ciudată de ingrediente, dar care împreună merg de minune: suc proaspăt de portocale, ouă și miere, îi explică ea râzând, conversația fiind deviată cu succes către un subiect mai domestic. Hai să-ți arăt camera în care vei locui, Barbara. Bănuiesc că vrei să-ți despachetezi lucrurile și să te împrospătezi puțin înainte de cină.

– Da, așa e. Mulțumesc.

– L-am văzut pe Arthur afară acum câteva minute, udând florile. Te poate ajuta să cari bagajele, Todd.

– În regulă!

În timp ce Todd ieși din casă prin ușile mari de lemn, Barbara o urmă pe Lilian Gaynor la etajul al doilea al casei. Podelele cu parchet contrastau cu albul strălucitor al pereților. Toate dormitoarele erau situate pe aceeași parte a unui hol lung. Prima întrebare pe care și-o puse Barbara în timp ce traversa culoarul era care dintre camerele acelea îi aparținea oare lui Jock.

– Cred că această cameră o să-ți placă tare mult. Am păstrat-o pentru invitați speciali de când are baie separată și balcon. Iar tu, Barbara, ești cu siguranță un oaspete de onoare.

Mai degrabă unică, gândi Barbara cu ironie. Se îndoia că Lilian Gaynor ar fi fost la fel de primitoare dacă ar fi știut de aventura pe care o avusese cu unul din fii ei, fiind pe punctul de a se căsători cu celălalt.

Camera era zugrăvită într-o combinație uimitoare de alb cu turcoaz. Avea un pat mare acoperit cu o cuvertură albastru închis, brodată pe margine cu fir de mătase. Peste parchetul lăcuit se afla un covoraș persan în culori de același ton.

– E minunată, admise Barbara.

– Mă bucur că-ți place. Zgomotul unor pași pe scări o făcu pe Lilian să se întoarcă la ușă. E Todd cu bagajele. Te las să despachetezi.

După ce părăsi camera, intră Todd, luptându-se cu cele trei geamantane grele.

– Unde vrei să le pun?

– Lângă pat ar fi perfect.

Când își eliberă mâinile, se apropie de ea și o prinse de talie.

– Îți place de mama?

– Seamănă atât de mult cu tine... Cum aș putea să nu o îndrăgesc? confirmă ea și își vârî mâinile sub jacheta de vară a lui Todd, evitându-i privirea.

– Ce s-a întâmplat, Barbara? o întrebă el îngrijorat, ridicându-i cu un gest delicat bărbia.

– Nimic, răspunse ea pe un ton destul de rece. Pur și simplu nu se simțea confortabil în brațele lui Todd, știind că el habar n-avea despre Jock.

– Are vreo legătură cu J.R.? îi citi el imediat gândurile. Ești încă supărată pentru ce ți-a făcut? N-ar trebui să-l lași să te deranjeze.

– Într-adevăr, de ce te-aș deranja? se auzi vocea gravă a lui Jock la intrarea în dormitor. Se sprijinea indolent de catul ușii, ținând brațele încrucișate.

Pantalonii din doc și cămașa prăfuită dispăruseră, fiind înlocuite de o cămașă din mătase de un galben pal, deschisă la gât și pantaloni maro de culoarea deșertului. Înfățișarea lui era extrem de senzuală.

– Așadar, asta e camera pe care ți-a dat-o mama. Are un pat mare, dublu. Privirea lui cercetă mai întâi structura obiectului descris, apoi se îndreptă spre Barbara. E mai mult decât suficient de mare pentru două persoane.

– Ei, haide, J.R. Barbara nu e genul ăsta de fată, îi luă Todd apărarea, dar fără să fie furios sau indignat.

– Nu? Nu e? întrebă el ca și cum ar fi fost surprins.

– Nu, nu e, îi asigură Todd, nedumerit de insistența fratelui său mai mare.

– Încetează, Todd! Cuvintele ei ieșiră ca o avalanșă o dată cu aerul pe care îl expiră. Nu sunt o sfântă.

– Dar nici nu ești o păcătoasă, argumentă el privind-o încruntat.

– Trebuie să fii o martiră, Barbara, declară Jock cu un zâmbet strâmb și se îndepărtă de catul ușii. Cina va fi servită la ora șapte, dar puteți coborî pe verandă imediat cum sunteți gata.

Era prima oară când auzea în vocea lui o urmă de autoritate. Părea foarte natural. Realiză că Jock putea la fel de bine să ordone precum să seducă. Îl cunoscuse numai în ipostaza de iubit și nu știa prea multe despre el ca bărbat.

– Înainte de a coborî, voi trece pe la tine să văd dacă ești gata, îi promise Todd și o sărută pe obraz înainte să iasă din cameră.

O oră mai târziu, îi bătu la ușă. În timpul acesta Barbara își despachetase lucrurile, își făcuse un duș, și se îmbrăcase cu o rochie albastră înflorată. Materialul moale cădea în falduri, scoțând în evidență picioarele lungi și frumoase. Împreună cu Todd, Barbara coborî scările și ajunse pe veranda acoperită lângă care era o piscină.

– Ai reușit să-ți aranjezi lucrurile? o întrebă Lilian ridicându-se de pe scaunul de pai pentru a-i întâmpina.

– Da, mulțumesc.

– Dacă ești aici pe post de barman, dă-mi un scotch, îi ordonă Todd lui Jock, care stătea lângă bar, fără să-i bage în seamă.

– Imediat, se conformă el și începu să toarne din sticlă lichidul peste cuburile de gheață dintr-un pahar. Dar tu, Barbara? Îți dorești ceva moale, sau preferi ceva tare de la mine?

– Jock! îi potoli Lilian tonul cinic.

– Cola cu rom, te rog.

– Îmi cer scuze pentru fiul meu. De câteva luni, de când s-a întors din vacanță, are o dispoziție cam ciudată.

– Unii spun că ar fi de vină o femeie, spuse Jock, oferindu-le băuturile.

– O femeie? se interesă Todd. Sau femei, la plural?

Barbara îl privi pe Jock printre gene. Două fraze îi tot răsunau în minte: „de când s-a întors din vacanță are o dispoziție cam ciudată" și „se spune că ar fi de vină o femeie". Voia oare să insinueze că se gândise la ea și după despărțire?

– Pentru viitoarea mireasă și mirele ei, toastă Lilian, ridicând paharul.

Cei trei ciocniră, însă Jock rămase tăcut și se întoarse la bar.

Capitolul 3

Bucătăreasa, o femeie din Cuba, pe nume Antonia, adună de pe masă farfuriile în care fusese servită o supă picantă.

– Unde locuiesc părinții tăi, Barbara? întrebă Lilian după ce femeia își termină treaba și se întoarse la bucătărie.

– Nu mai trăiesc. Au murit într-un accident de avion acum cinci ani, îi explică Barbara, vizibil întristată.

– Acum cinci ani? repetă Todd. Pe vremea aceea erai încă stewardesă.

– Da.

– Atunci ai cerut să fii transferată?

– Nu. Am mai zburat timp de un an, până mi-a intrat frica în oase definitiv.

– Să înțeleg că nu te mai urci în avion, concluzionă Jock.

– Nici chiar așa. Toate statisticile arată că avionul e un mijloc de transport mult mai sigur decât automobilul, replică ea.

– Dacă ești convinsă că e mai sigur, de ce ți-e frică? o chestionă Jock.

– Frica nu e întotdeauna rațională. Toți cei care lucrează în domeniul acesta trec la un moment dat prin asta. Inclusiv piloții.

– Poate că și accidentul părinților tăi a avut o oarecare contribuție.

– Tot ce se poate. Dar după ce au murit ai mei, am vrut să am și eu un cămin, nu o cameră în care să dorm între zboruri. Îmi doream un loc al meu, căruia să-i aparțin.

– Nu mai ai alte rude? se interesă Lilian cu o privire plină de simpatie.

– Nu.

– Dar acum mă ai pe mine, interveni Todd.

Barbara rămase pe gânduri și nu-i răspunse, însă Lilian preveni din nou o situație destul de neplăcută.

– Ești bine venită în familia noastră. Te-am plăcut de la prima vedere.

Ca prin minune, Barbara reuși să se descurce cu bine la cină. La ora zece se scuză politicos și după ce-l sărută pe Todd cu un gest aproape mecanic, urcă scările către camera ei.

Se simțea din nou cu inima frântă. După ce-l văzuse pe Jock, Barbara își dăduse seama că nu-l uitase încă. Îi pătrunsese în suflet foarte adânc. Durerea era încă acolo. Și înainte de Jock avusese câteva relații din care ieșise dezamăgită, cu orgoliul rănit, dar nu așa. Acum erau la mijloc sentimente. Barbara era speriată că ar putea suferi din nou. Voia să fie în siguranță, cu picioarele pe pământ. Era teama aceea irațională de a cădea de pe culmi.

Se schimbă repede într-o pijama și se vârî în pat, lăsându-se învăluită de întuneric.

Zăcea întinsă pe burtă, dezvelită de păturile care căzuseră în jurul patului, când simți o mână pe spatele ei, zgâlțâind-o ușor. Scoase câteva cuvinte de protest incoerent. Avea un vis frumos și încă nu voia să se trezească.

Dar mâna era insistentă și familiară, la fel cu vocea răgușită.

– Haide, leneșo! Ai dormi până la prânz dacă te-aș lăsa.

Întorcându-se pe o parte, Barbara își arcui spatele ca o felină, pentru a păstra contactul cu mâna ce o mângâia. Somnoroasă, își ridică încet genele. Un zâmbet de mulțumire îi înflori pe buze, dându-și seama că visul ei devenise realitate și văzând bărbatul care stătea pe marginea patului.

– Mmm, Jock. Întinse o mână și pătrunse sub cămașa lui, în sus, spre umăr. De ce te-ai îmbrăcat atât de devreme? Credeam că mergem mai târziu să facem scufundări...

Degetele ei se curbară în jurul gâtului lui pentru a-l trage în jos. Simțurile ei adormite erau inconștiente de sclipirea din ochii lui. Gura lui coborî ușor și intră în posesia buzelor ei. Sărutul o copleși de plăcere.

Brațele ei erau acum încolăcite în jurul taliei lui puternice, cu mușchi bine conturați. Când își trase capul și o eliberă, mâinile ei se sprijiniră pe pieptul lui.

– Jock, murmură ea, cu ochii întredeschiși.

– Asta era acum șase luni, iubito, o trezi el la realitate. În dimineața asta programul tău e diferit. Vei face un tur prin culturile de citrice, cu logodnicul tău, Todd. Îți mai aduci aminte de el, nu?

Visul minunat dispăru brusc, ca un balon de săpun spart. Inima începu să-i bată cu putere. Obrajii deveniră roșii și un nod i se puse în gât, conștientizând modul în care se umilise.

– Ce cauți aici? strigă ea disperată. Unde e Todd?

– Te așteaptă în șopron. Știam că vei profita de ocazie ca să dormi mai mult, dar totuși i-am promis că te voi duce la el înainte de prânz.

– Ieși afară din camera asta! strigă ea cu mânie. Dacă intră mama ta?

– Nu-ți face griji, nu e aici. Zâmbind arogant cercetă din cap până în picioare trupul dezvelit. Nu știam că o pijama obișnuită poate să fie atât de provocatoare. Întotdeuna ți-a plăcut să faci dragoste dimineața, nu-i așa? îi aminti el și deschise nasturii cămășuței până în dreptul sânilor.

– Nu! Încetează, Jock! încercă ea să-i reziste.

– Și dacă nu? Ce ai de gând să-mi faci, frumusețea mea? întrebă el în timp ce mâna lui se strecurase deja sub materialul mătăsos pentru a-i cuprinde sânul rotund. Vei striga în șoaptă după ajutor?

Barbara încerca să lupte cu senzațiile ce-i străbăteau corpul. Mângâierile lui erau amenințătoare. Simțea că în curând va fi prinsă complet în cursă și nu se va mai putea împotrivi.

– Sunt logodită cu fratele tău. Îți amintești, nu-i așa? încercă ea cu un ultim efort să scape din îmbrățișarea lui.

– Ai fost a mea înainte de a fi a lui! Cu o mișcare bruscă își retrase mâinile și se îndepărtă de pat.

Iritată de modul în care o abandonase, strigă iritată către el:

– Ieși afară din camera mea și să nu te mai întorci! îi ordonă ea.

– Nu! izbucni Jock ca o furtună. Asta e camera mea! Iar tu ești oaspetele meu! Casa e proprietatea mea, ca tot terenul din jurul ei, o lămuri el.

– Lilian... încercă Barbara să argumenteze.

– Mama locuiește aici pentru că îi permit eu! să-ți fie clar. Tonul vocii lui se temperase. Eu hotărăsc cine rămâne sau cine pleacă din casa mea, nimeni altcineva! Așa că nu-mi mai da niciodată ordine în propria mea locuință.

Deschise ușa camerei și se pregăti să iasă.

– Să fii jos în cincisprezece minute. Vom merge călare. Îmbracă-te corespunzător.

În disperare, Barbara aruncă o pernă în ușa care tocmai se închisese și ochii i se umplură de lacrimi.

– Nu o să plâng, își spuse ea cu voce tare. N-am să mai vărs nici o lacrimă pentru tine, Jock Malloy.

Se spălă repede cu apă rece și se îmbrăcă într-o pereche de blugi, un tricou și se încălță cu cizme. În cincisprezece minute ajunse jos, unde-l găsi pe Jock pe verandă.

– Sunt gata, îl anunță ea.

– Pe masă găsești suc de portocale și cafea.

– Nu luăm micul dejun?

– Ai dormit până târziu, îi răspunse el. Dacă rămâi să mănânci ceva, pierzi prânzul pe care soția lui Ramon l-a pregătit pentru tine și Todd.

– Cine e Ramon? se interesă Barbara și își turnă suc într-un pahar.

– Unul dintre oamenii mei. Se ocupă de expedierea fructelor. Locuința lui a fost practic o a doua casă pentru mine și Todd când eram copii, îi explică el făcând eforturi să pară calm.

– Ramon lucrează pentru tine, sau ți-e rudă?

– Toți lucrează pentru mine. Iar înainte, pentru tatăl și pentru bunicul meu. Asta face din Sandoval o mare familie, nu prin sânge, ci prin loialitate.

– Ai aici un mic imperiu feudal, nu-i așa? Și peste toți și toate tu ești stăpânul.

Jock se controlă și îi întoarse spatele. Barbara își dădu seama că altfel ar fi fost tentat să folosească violența și încercă să se scuze.

– N-a fost frumos din partea mea. Îmi pare rău, Jock. Nu știu de ce am spus asta. Cred că... am vrut să te enervez... ca să mă răzbun...

– Las-o baltă, o opri el, neacceptându-i scuzele. Ce preferi: micul dejun sau prânzul?

– Prânzul. Putem pleca. Ai spus că mergem călare.

– Mike aduce caii în câteva secunde, o anunță el privind în depărtare. Un bărbat se apropie de casă ținând doi cai de căpăstru. Ai pălărie? Soarele poate să fie foarte puternic la ora asta.

– Nu, răspunse ea în timp ce Jock îi așeză pe cap cu un gest cât se poate de tandru o pălărie de-a mamei lui.

– Am adus caii, Jock, se auzi vocea unui bărbat.

Când ajunseră în curte. Barbara văzu doi cai puternici de culoare gri și un bărbat care ținea frâiele, cam de aceeași vârstă cu ea, cu o față candidă și ochi mari, albaștri.

– Mike Turbot. Barbara Haynes, făcu Jock prezentările, puțin iritat de admirația pe care o citi în privirea bărbatului la vederea Barbarei. Să i-l dai pe Sebring! E un cal mai potolit. Cât timp va sta aici, grajdurile sunt la dispoziția ei, dar nu vreau să călărească singură.

– Da, domnule, îl asigură Mike, puțin derutat de tonul rece pe care i se vorbise și cu care nu era obișnuit.

– Haideți să vă ajut, domnișoară Haynes, se oferi Mike și o urcă pe cal.

– Mulțumesc, îi spuse ea și zâmbi cald.

– Oricând, domnișoară, cu cea mai mare plăcere.

Jock se afla deja în șa pe celălalt cal și porniră împreună la trap. Barbarei îi făcea o plăcere nebună să călărească pe acel cal tânăr, dar foarte bine dresat, însă își stăpâni entuziasmul privind profilul bărbatului de

lângă ea. Când Todd îi pomenise despre cai, fusese încântată, dar acum să călărească lângă bărbatul acesta morocănos nu mai era o plăcere.

Barbara nu mai suportă tăcerea apăsătoare și i se adresă lui Jock.

– Nu am știut că ești fratele lui Todd. Crede-mă, dacă aș fi știut, nu aș fi venit aici, spuse ea cu o voce tremurândă. Mi-ai lăsat impresia că erai proprietarul unei ferme iar eu...

– Da, așa este, o întrerupse el fără s-o privească.

– Înseamnă că definiția pe care o dai tu unei ferme e total diferită de a mea. Pentru mine, o fermă presupune creșterea vacilor, iar tu ai aici portocali.

Cu un gest leneș îi îndreptă atenția către partea dreaptă și Barbara văzu un animal mare care își scutura o ureche pentru a îndepărta mușteleare nu-i dădeau pace.

– O.K. Deci crești și câteva vite...

– Peste cinci mii de capete poartă amprenta Sandoval, o informă Jock.

Barbara rămase uluită.

– Cât de mare e toată proprietatea? întrebă ea.

– În jur de două sute douăzeci de mii de acri, împărțiți între citrice, arbori de pâine și vite. Am aproximativ șaptezeci și cinci de angajați. Ești surprinsă?

– N-am știut că sunt ferme atât de mari în Florida.

– Sunt câteva, iar una dintre ele este a mea.

Barbara fusese întotdeauna conștientă de puterea lui, dar acum, văzând toate acestea, își dădu seama de responsabilitatea pe care o avea Jock.

– Sandoval a aparținut familiei tale de generații?

– Da, familiei Malloy. Tatăl meu mi-a lăsat ferma când a murit, așa cum tatăl lui Todd i-a lăsat hotelul acela luxos și scump de pe plajă.

Referirea la Todd aduse o tăcere deplină. Drumul pe care mergeau devenise foarte denivelat și Jock observă că șaua pe care stătea Barbara nu era bine potrivită.

– Trebuie să-ți strâng puțin chinga, declară el și opri calul lângă niște copaci pitici.

Capitolul 4

Barbara rămase pe cal în timp ce Jock se apropie de armăsarul ei și se aplecă pentru a-i strânge chinga. Privea cu admirație profilul lui masculin, sculptat parcă într-un lemn de tec, neșlefuit și puternic. Mușchii încordați ai spatelui lui se vedeau prin cămașa subțire. Impulsul de a-și trece degetele peste materialul moale și a simți spatele puternic, era greu de stăpânit, însă strângând frâiele în mână, se abținu să-l atingă.

– Bănuiesc că nu i-ai spus lui Todd despre mine, zise el pe un ton acuzator.

– Știe că a existat un alt bărbat în viața mea, dar nu i-am spus niciodată cine a fost acela, se apără ea.

– De ce? întrebă el îndreptându-și spatele și sprijinindu-și un braț pe partea din față a șeii.

– De ce i-aș fi spus? Sunt logodnica lui, dar asta nu-i dă dreptul să știe numele celor cu care am fost prietenă, data sau locul în care mă întâlneam cu ei. Todd știe că eu... am fost cu un alt bărbat, și nu dorește să-i fac o descriere amănunțită a fostei mele relații. Și nici eu nu mă aștept ca el să-mi povestească despre femeile din viața lui.

– Circumstanțele s-au schimbat. Sau n-ai observat? Vocea lui era gravă și amenințătoare.

– De unde era să știu că tu ești fratele lui Todd? îi replică ea pe un ton tăios. Când îmi pomenea de tine, îți spunea J.R. Și niciodată nu mi-a spus că aveți tați diferiți. După modul în care vorbea despre locul ăsta, credeam că e o plantație de citrice, nicidecum o fermă de vite. Iar tu nu mi-ai spus niciodată că ai un frate. Nu-mi aduc aminte să-mi fi vorbit vreodată despre familia ta. Erai întotdeauna ocupat să...

– Să fac dragoste cu tine, continuă el restul propoziției.

– Da, se răsti ea, enervată de modul în care o studia cu ochii întredeschiși.

– Te-ai culcat cu Todd? o întrebă el direct.

– Nu! îi răspunse ea repede, regretând apoi că nu i-a dat altă replică. Nu era treaba lui, așa că nu ar fi meritat să-i dea explicații. Nu am de ce să mă grăbesc, continuă ea. De când te-am cunoscut nu mă mai arunc cu capul înainte într-o relație.

– Asta-i bine! spuse el și după câteva clipe de gândire adăugă: e bine pentru că nu mi-ar fi plăcut să fiu nevoit să mă lupt cu fratele meu pentru ceva ce-mi aparține.

– Nu sunt a ta, negă ea cu răsuflarea tăiată, ochii ei albaștri cercetând expresia feței lui.

– Deși acum porți inelul ăla pe deget, mi-ai dat drepturi asupra ta acum șase luni. Mâna lui îi atinse umărul apoi urcă în sus, către curbura gâtului și îi apăsă obrazul cu degetul mare. Barbara simțea cum pulsul îi creștea cu fiecare mângâiere! Respira adânc pentru a controla senzațiile ciudate pe care le simțea în stomac.

– De ce pretinzi că pentru tine a însemnat mai mult de o simplă aventură de o noapte.

– O noapte? o tachină Jock privind-o pe sub sprâncene.

Barbara se înecă și tuși de câteva ori ca să-și revină.

– Ce importanță are câte au fost? A fost ceva trecător, un mod de a-ți petrece timpul, nimic mai mult.

– Un mod extrem de plăcut, nu-i așa?

– Nu! minți ea, provocându-l.

Când Barbara realiză care-i erau intențiile, își propti mâinile în pieptul lui pentru a-l împinge, însă era deja prea târziu. Gura lui puse stăpânire pe buzele

ei moi, iar cu o mână îi ținea capul ca să nu-i scape. Deveni mai insistent, ca s-o oblige să-i răspundă la sărut.

– Deschide gura, îi șopti el suflându-i aerul cald peste față. Deschide-o, iubito!

– Nu! îi răspunse ea, supunându-se în cele din urmă.

Simțea cum sângele îi clocotește în vene. Se topea în brațele lui, iar el o strângea din ce în ce mai tare. Își pierdea controlul. Era pe o stea căzătoare care plutea pe cer și Jock o făcea să nu-i pese când va cădea de acolo. Mâinile lui alunecară pe sub tricoul ei pentru a-i mângâia pielea catifelată.

Sângele i se transformase într-o lavă fierbinte care încingea fiecare părticică a corpului ei. Jock își strecură o mână pe spatele ei și își plimbă degetele pe șira spinării. Barbara nu rezistă tentației și îi atinse pieptul musculos, mângâindu-l.

Era deja pe culmi mult prea înalte. Trebuia să coboare de acolo înainte să cadă. Se smulse din îmbrățișarea lui, închise ochii și inspiră adânc.

– Între noi, totul s-a terminat, Jock, spuse ea. De ce nu lași lucrurile așa? De ce nu poți să uiți?

– Dar tu, poți să uiți? o întrebă el pe un ton aspru. Poți să uiți atingerea mâinilor mele pe trupul tău? Poți să uiți cum sărutul meu îți încălzea pielea delicată? Poți?

Barbara evita să-i răspundă, pentru că într-adevăr îi era imposibil să dea totul uitării. Asta era pedeapsa ei. Să trăiască mereu cu amintiri dragi sufletului, care să-i revină chinuitor în minte. Închise ochii încercând să fugă de răspuns. Dar Jock nu se putea mulțumi atât de ușor și ținând-o de brațe o scutură puternic.

– Uită-te la mine! îi ordonă el. Mă dorești la fel de mult cum te doresc și eu. Uită-te la mine și spune-mi că nu-i adevărat.

Zgâlțâitul acela puternic o făcu să-și deschidă ochii. Se uită în ochii lui, apoi la buzele calde încă de la sărut, după care privi în pământ. Nu putea să nege adevărul. Dar și-ar fi pierdut mândria și respectul de sine dacă ar fi fost de acord cu el.

– Îl iubesc pe Todd, îi șopti ea.

Acel Todd a cărui blândețe o ajutase să-și revină și o făcuse să zâmbească din nou. Acel Todd care o făcea să se simtă în siguranță, protejată, nu amenințată de emoții pe care nu le putea controla.

Deodată, buzele lui Jock se strânseră și rămase tăcut. Degetele cu care o strângea se relaxară treptat până când Barbara, eliberată de îmbrățișare, rămase din nou singură.

– Nu merge chiar așa, Barbara, o amenință el și se relaxă în șa.

Timp de o secundă, nu înțelese ce voia să spună prin afirmația aceea. Apoi, când totul îi deveni clar, ochii ei albaștri se ațintiră asupra lui și-l privi dezamăgită.

– Ai de gând să-i spui lui Todd, nu-i așa?

– Nu sunt o entitate fără nume care a trecut pur și simplu prin viața ta, îi răspunse el răspicat. Dacă nu-i spui tu lui Todd despre relația noastră, îi spun eu. Chiar dacă avem tați diferiți, el tot fratele meu este. Niciodată nu a intervenit nimic între noi... până acum. Dacă te vei mărita cu el, nu voi fi capabil să te privesc fără să-mi aduc aminte de tot ce-a fost între noi înainte de a te căsători. Todd are dreptul să știe care va fi motivul pentru care voi fi nevoit să-l evit în viitor.

Speranța mică pe care o avea ca Jock să accepte să păstreze acest secret, se spulberase. În adâncul inimii, Barbara știa că Todd trebuie să afle adevărul. Așa era corect. Acum, Jock îi dăduse un ultimatum, și nu mai avea cum să amâne momentul.

Începură din nou să călărească unul lângă celălalt. Pe umerii ei apăsa povara grea de a lua o decizie. Era atât de preocupată de a găsi o soluție potrivită pentru a ieși din acea situație încât nici nu băgă de seamă cum trece timpul. Când calul ei se opri în fața unui gard de metal, Barbara auzi glasurile unor bărbați și realiză că ajunseră la destinație.

– Unde este Todd? întrebă Jock și Barbara se întoarse în șa pentru a vedea cu cine vorbește.

– Uite-l că vine, îi arătă un bărbat în vârstă, dar bine făcut.

Todd se îndrepta spre ei zâmbind și radiind de fericire.

– Începusem deja să mă întreb ce s-a întâmplat cu voi.

Se apropie de calul ei. O prinse de talie cu ambele mâini și o ridică din șa. Barbara era foarte amorțită și nu-l refuză. Când o puse cu picioarele pe pământ își aplecă ușor capul s-o sărute. Dar nechezatul calului îi aduse aminte Barbarei de prezența lui Jock și își întoarse capul înainte ca buzele lui Todd să o atingă.

– Îmi pare rău că am întârziat, se scuză ea. Am dormit prea mult.

– Aveai nevoie de odihnă, admise el, cercetând chipul pe care se vedeau urme de încordare, apoi își îndreptă privirea către Jock. Îți mulțumesc că ai adus-o teafără, J.R.

– Nu-mi mulțumi, Todd. S-ar putea să regreți mai târziu. Răspunsul lui Jock era limpede pentru Barbara, însă pentru Todd era un adevărat mister. Ne vedem mai târziu acasă! continuă Jock și, urcându-se pe cal, plecă în galop.

Barbara se uită la expresia contrariată a feței lui Todd, care îl privea pe Jock îndepărtându-se. Și-ar fi dorit ca el să nu afle adevărul niciodată, ca lucrurile să rămână așa cum erau înainte de a veni la fermă.

– Hai să-ți arăt împrejurimile, o invită el zâmbind.

Făcându-și curaj, Barbara scutură din cap în semn de refuz.

– Nu acum. Mai întâi trebuie să-ți spun ceva.

– Nu poate aștepta? întrebă el, nedumerit de graba ei. Ramon are puțin timp liber și o să fie ghidul nostru. Mai târziu luăm prânzul cu familia lui.

– Da, mi-a spus Jock, răspunse ea și respiră adânc pentru a-și continua explicația.

– O să-ți placă de Ramon. E ca un unchi pentru J.R. și pentru mine. Când eram copii, cred că mai multe nopți dormeam la el decât acasă.

– Todd! îl întrerupse ea, iritată. Te rog... Trebuie să stăm de vorbă.

– Se pare că e urgent, comentă el.

– Chiar este. Îmi... îmi pare rău că-ți stric planurile cu Ramon, dar nu-mi va fi ușor să-ți spun și nu vreau să amân nici o secundă discuția asta.

Nu știa dacă mai târziu ar mai fi avut curaj să-i vorbească.

– Bine, acceptă el în cele din urmă. Todd își plimbă afectuos mâna pe spatele ei, dar nu-i putea provoca

senzațiile pe care i le stârnea Jock. Aș vrea să te prezint lui Ramon mai întâi, apoi mergem să ne plimbăm.

Ramon Morales era bărbatul în vârstă cu care discutase Jock mai devreme. Ochii lui închiși la culoare inspirau încredere. Părea un bărbat extrem de inteligent. În alte condiții, probabil că ar fi fost încântată să-l cunoască, dar acum era mult prea tensionată și îi răspunse cu o politețe rece.

– Îmi pare rău, dar a intervenit ceva și trebuie să discut cu Barbara, îi explică Todd. Sunt convins că ar avea mai multe de învățat de la tine, așa că ne întoarcem puțin mai târziu.

– Dar... veniți să luăm prânzul împreună, nu-i așa? se interesă Ramon.

– Sigur că da, îi confirmă Todd.

Barbara se întreba dacă va mai avea poftă de mâncare după ce-i va spune adevărul.

După ce își ceru din nou scuze față de Ramon, îi promise că se vor întâlni acasă la el. Stomacul Barbarei se strânse de emoție când porniră singuri la plimbare. Prin aer se simțea mirosul puternic de portocale, iar soarele arzător făcea atmosfera incendiară. O briză ușoară mișca frunzele unui portocal și se îndreptară spre el pentru a sta la umbră. Barbara ar fi preferat să meargă mai departe, dar Todd o opri. Simțea că își pierde puterile, dar era hotărâtă să-i spună.

– N-ai vrea să-mi explici ce te frământă atât de mult? întrebă el cu blândețe.

Ea făcu un pas în spate înainte de a începe. Întinse mâna și rupse din copac o portocală pe care începu s-o rotească în palmă.

– Bărbatul cu care am avut relația aceea...

– Asta a fost în trecut, Brabara, o întrerupse Todd. Credeam că ne-am înțeles să dăm uitării tot ce a fost.

– Nu înțelegi... Bărbatul acela a fost Jock.

Câteva minute, nici unul din ei nu scoase nici un sunet. Barbarei îi era teamă să și respire. Își ridică ușor ochii din pământ și privi figura împietrită de uimire a lui Todd.

– Trebuie să fie o greșeală, murmură el.

– Aș vrea eu... îi replică ea cu voce stinsă. Nu am știut că era fratele tău. Nu l-am asociat niciodată pe Jock Malloy cu fratele tău, căruia îi spuneai J.R. Am crezut că aveți același nume de familie. Dacă aș fi știut...

Acum era prea târziu. Inelul cu diamant strălucea deja pe degetul ei. Cu o mișcare lentă îl scoase de pe deget și îl privi o secundă.

– Probabil că o să-l vrei înapoi, spuse ea și întinse inelul spre Todd.

– Nu! Îi luă mâna între palmele lui, acoperind inelul și se uită în ochii ei. Nu-l vreau înapoi decât dacă vrei tu să mi-l dai. Îl mai iubești, Barbara?

– Eu..., începu ea și scutură din cap în sens negativ, fără să termine propoziția. Conflictul între mintea și inima ei i se citea în priviri. Todd o luă în brațe și o strânse puternic, sprijinindu-și obrazul pe umărul ei acoperit de buclele negre. Voia să-ți spună el, șopti ea. Trebuia să afli de la mine, nu de la Jock.

– El ce simte pentru tine?

– Încă mă dorește.

– Și tu?

– Oh, poate încă să mă facă să-l doresc și eu, îi răspunse ea sincer, jenată de sentimentele ei.

I se puse un nod în gât și respiră adânc, ca să-și revină. Oricât de mult și-ar fi dorit protecția brațelor lui Todd, nu putea s-o mai accepte. Îl împinse cu mâinile și se smulse din îmbrățișare.

– Nu mai pot rămâne aici, Todd. Trebuie să plec.

– Nu, te înșeli... E mai bine să-l înfrunți, insistă el. Dacă te ascunzi, n-o să-ți fie de nici un folos. După o căzătură zdravănă de pe cal, trebuie să te urci înapoi.

– Dar nu pe același cal, prostestă Barbara.

– Ce s-a întâmplat, Barbara? Între tine și Jock, mă refer. Mi-ai spus că nu a mai vrut să fiți împreună. Știu că fratele meu poate fi dur câteodată, dar nu e insensibil.

– De fapt, n-a fost o despărțire brutală. Cred că nici nu și-a dat seama că m-a făcut să sufăr, spuse ea

încercând să râdă, însă nu reuși decât să schițeze un zâmbet. Mi-a cerut să merg cu el la fermă... la Sandoval... l-am refuzat. Mai târziu, în aceeași zi, am intrat în dormitor și l-am găsit împachetându-și lucrurile.

Barbara își amintea perfect tot ce se întâmplase. A intrat în dormitor și l-a găsit punându-și hainele în valiză. Era o dragoste pură care urma să se destrame. L-a cuprins pe la spate de talie, strângându-l tare în brațe și el s-a oprit din împachetat. Barbara s-a strecurat pe sub brațul lui și s-a întins să-l sărute, însă Jock a rămas nemișcat. Dacă i-ar fi propus încă o dată să plece cu el, ar fi acceptat într-o secundă.

Dar Jock n-o făcuse. În schimb, îi luase mâinile între palme, ținându-le strâns la pieptul lui și a rostise pe un ton rece:

– Mi-a plăcut să fiu iubitul tău, Barbara, dar e timpul să rămânem prieteni.

În clipele acelea ar fi strigat de durere, dar reușise să se controleze, începuse să râdă și, trăgându-și mâinile, ieșise din încăpere. Era îndrăgostită nebunește, iar el îi propusese să rămână prieteni.

Barbara nu-și mai amintea exact răspunsul pe care i-l dăduse. Refuzase prietenia lui, preferând să-i spună adio.

După ce-i povesti lui Todd întreaga poveste, adăugă:

– Nu am vrut niciodată să stric relația dintre tine și Jock. Te rog să mă crezi, concluzionă ea.

– Te cred, o asigură Todd.

– Jock a avut totuși dreptate într-o privință. Nu te poți însura cu mine. Cum ai putea să-l vezi știind că noi...

– Nu, nu te gândi la mine, o întrerupse el ridicându-și ușor bărbia ca s-o privească. Tu ai putea, dacă ai fi soția mea, să ai cu el o relație corespunzătoare?

– Așa credeam... Dar acum... nu mai sunt sigură.

– Noi n-am făcut niciodată dragoste, Barbara. Poate că dacă am...

Brusc se smulse din mâinile lui. Știa ce vroia Todd să-i sugereze și nu-l putea lăsa s-o facă. Dacă ar fi făcut acum dragoste cu el, era convinsă că l-ar fi comparat cu Jock. Era conștientă că, fără sentimente, ar fi pur și simplu un act fizic.

Oare nu-l iubea pe Todd? Avea nevoie de el cu disperare. Avea nevoie de bunătatea și de blândețea lui; dar îl iubea? Ținea la Todd suficient de mult cât să ajungă la un moment dat să-l iubească, dar încă nu putea să facă dragoste cu el.

– E prea devreme, Todd, se împotrivi ea.

– Nu ți-am cerut niciodată nimic, dar acum voi face asta. Vreau să rămâi la fermă aceste două săptămâni și să încerci să ți-l scoți pe Jock din minte pentru totdeauna.

– Și dacă nu reușesc, Todd? întrebă ea cu teamă.

– Atunci vei putea să-mi dai inelul înapoi. Va fi o perioadă de probă, dacă vrei. Între timp, între noi lucrurile vor decurge în mod normal. Asta înseamnă că azi vom lua prânzul cu Ramon și soția lui.

– Todd...

– Două săptămâni trec foarte repede, vei vedea.

– Da, ai dreptate, aprobă ea dar nu era foarte convinsă.

– Hai să mergem acasă la Ramon. Nu e prea departe, preciză el și luând-o de umeri se îndepărtară.

Ramon Morales și soția lui, Connie, erau un cuplu prietenos care o întâmpină pe Barbara ca pe un membru al familiei. Acum înțelegea de ce pentru Todd și Jock fusese o a doua casă. Cum ea era logodnica lui Todd, în timpul prânzului se povestiră perioade din copilăria lui. Ramon și Connie depănau amintiri frumoase, însă lângă numele lui Todd apărea mereu Jock.

După prânz, Barbara se oferi să o ajute pe femeie să spele vasele în timp ce Todd și Ramon ieșiră în grădină. Era o bucătărie simplă, în care se simțea într-adevăr bine venită.

– Ești tare norocoasă, Barbara, îi spuse Connie Morales ștergând o farfurie cu prosopul. Todd va fi un soț extrem de înțelegător.

– Da, și eu cred același lucru, căzu ea de acord ignorând sentimentul de vinovăție pe care îl simțea.

– Nu mai există alți doi frați atât de diferiți unul de altul cum sunt Todd și Jock. Când erau copii, deosebirile dintre ei erau mult mai izbitoare. Jock nu-și împărțea niciodată jucăriile cu nimeni. Ce era al lui era al lui, povesti Connie ridicându-și sprâncenele pentru a fi cât mai convingătoare, și vai de cei care încercau să ia ceva care-i aparținea! Todd, în schimb, nu ținea la jucăriile lui. Avea un suflet mare. Îmi aduc aminte că aducea mereu acasă tot soiul de animăluțe. Dacă erau rănite i le dădea lui Jock și...

– Lui Jock? o întrerupse Barbara, surprinsă.

– Oh, da. Știa cum să le îngrijească și să le facă bine. Todd le găsea, Jock le vindeca. Cu o singură excepție... își aminti femeia făcând o scurtă pauză. Într-una din zile Jock a lovit din greșeală cu mașina un cățel. I-a legat lăbuța rănită, l-a luat cu el acasă. E singurul câine care a avut voie să doarmă în casă. Avea un covoraș la capătul patului lui Jock. Au fost de nedespărțit până când câinele a murit de bătrânețe.

– Când s-a întâmplat asta? întrebă Barbara din curiozitate.

– Cred că sunt patru ani de atunci. Când a murit Blue, așa îl chema pe cățel, Jock a refuzat orice alt câine. Mergea să mute turma fără câini. Din câte știu, și acum face la fel. Nu am analizat niciodată în mod serios toate lucrurile astea, spuse Connie Morales

oprindu-se din treabă pentru a se uita la Barbara. Dar Todd întotdeauna a avut în jurul lui o puzderie de animale de casă, pe care le-a iubit în mod egal, dar Jock l-a avut numai pe acela. După cum ți-am spus, erau diferiți ca ziua de noapte și acum sunt tot așa.

Total diferiți. Barbara era de acord cu femeia. Existau deosebiri între ei și în alte privințe. Todd iubea viața pe care o avea conducând afacerea cu hotelul, cunoscând mereu oameni noi. Varietatea și viața socială erau elementele cele mai importante din viața lui. Jock însă era stăpân peste acest mic imperiu, având în permanență grijă de pământul și de oamenii lui.

Barbara nu era sigură că vroia să afle atât de multe despre cei doi bărbați. După cele două săptămâni, era posibil să-i părăsească pe amândoi. După cele două săptămâni, s-ar putea să ajungă să trăiască din amintiri, departe de cel drag inimii ei. Își dorea să nu fi acceptat să rămână la fermă, dar era singurul lucru pe care i-l ceruse până atunci și n-ar fi putut să-l refuze.

După ce terminară de spălat vasele, Todd și Barbara își luară rămas bun de la Connie și Ramon și le promiseră că-i vor mai vizita înainte de plecarea Barbarei. După o scurtă plimbare printre portocali, porniră spre casă pe o rută diferită decât cea pe care venise cu Jock. Drumul era mai lung și plin de plante și păsări colorate. Cu Todd, Barbara se putea relaxa. Când era cu Jock, nu știa niciodată la ce să se aștepte, era într-o tensiune continuă.

Capitolul 5

Când Barbara coborî scările pentru a ajunge pe verandă, se întâlni cu Lilian Gaynor, care urca. Femeia nu fusese acasă când se întorsese cu Todd de la familia Morales, așa că nu o văzuse toată ziua.

– Arăți foarte bine azi, o complimentă Lilian, oprindu-se pentru a-i admira mantoul plisat.

– Mulțumesc, răspunse ea.

– Jock mi-a spus că ai avut o zi plină: prânzul la Ramon, plimbarea prin livadă și apoi întoarcerea călare... zâmbi Lilian.

– Într-adevăr.

– Sper că ți-a plăcut de Connie. E o bună prietenă de-a mea și a fost ca o a doua mamă pentru băieții mei.

– Atât Connie, cât și Ramon mi s-au părut doi oameni minunați. M-au făcut să mă simt ca acasă.

– Practic, fac parte din familie. John Randolph Malloy, tatăl lui Jock, și Ramon au fost foarte buni prieteni. Când l-am pierdut pe John, soțul meu, Ramon mi-a fost de mare ajutor, iar Connie s-a ocupat de casă și de micuțul Jock, până mi-am revenit eu.

– Îmi imaginez.

– Uite cum te țin de vorbă pe scări, se mustră Lilian râzând. Coboară și Todd, iar eu n-am reușit încă să ajung să mă schimb. Cred că o să luați cina fără mine dacă nu mă grăbesc.

– Bună, mamă. Urci sau cobori? Todd se opri lângă cele două femei și se sprijini cu o mână pe umărul Barbarei.

– Tocmai urcam. Ne vedem pe terasă. Păstrați-mi ceva de băut!

– Sigur, promise Todd.

Barbara vru să coboare, dar mâna lui Todd o reținu. Ea se opri surprinsă și în acel moment bărbatul se aplecă spre gâtul ei.

– Draga mea, miroși superb. Era prima dată când folosea o expresie plină de afecțiune și Barbara consideră că e un început bun.

– Am găsit în baie niște săruri parfumate și cred că am exagerat puțin.

– E foarte provocator. Și tu ești la fel.

O sărută ușor, dar buzele ei nu reacționară. Todd se purtase mereu cu afecțiune, dar niciodată ca un iubit. Se părea că încerca să pună în aplicare propunerea pe care i-o făcuse dimineață.

– Ți-am spus ce frumoasă ești? o întrebă el și o prinse de talie în timp ce coborau.

– Nu, dar orgoliul meu feminin ar fi satisfăcut s-o audă.

– Ești superbă. Și dacă mint, să mă transform într-o broască râioasă, glumi el și scoase un sunet ciudat.

Barbara izbucni în râs și toată tensiunea pe care o simțise se risipi. Dar zâmbetul ei începu să pălească în momentul în care întâlni ochii pătrunzători ai lui Jock. Avu senzația că e ținta unei fiare fioroase, dar brațul lui Todd o apăra de orice atac. Simțindu-se protejeată, ridică ochii și-i înfruntă privirea zâmbind plină de siguranță.

– Regula casei e ca primul ajuns să pregătească băutura celorlalți, nu-i așa J.R.?

Jock stătea lângă bar, cu un pahar în mână. Părea foarte relaxat și savura cocteilul. Datorită dușului, părul lui era încă umed. Spre deosebire de Todd, Jock nu se deranjase să se îmbrace prea pretențios pentru cină. Cămașa de mătase era descheiată la gât și mânșetele îndoite dezvăluiau brațele bronzate.

Pantalonii îi subliniau masculinitatea, iar picioarele ușor depărtate trădau atitudinea autoritară. În spatele acestei fațade, Barbara ghici energia violentă care abia aștepta să fie eliberată.

– Băuturile voastre sunt gata. Whisky cu apă și Cola cu rom.

Cuburile de gheață se agitau în paharele pregătite.

– Ce serviciu impecabil! comentă Todd.

– Am auzit-o pe Barbara râzând și mi-am dat seama că veniți, explică el.

– Mulțumesc. Ești drăguț, aprecie ea.

Aerul tropical devenea din ce în ce mai cald și greoi, forțând plămânii Barbarei. Atmosfera apăsătoare îi amintea de apropierea unei furtuni, apăsătoare și mult prea nemișcată. Jock nu se dădu la o parte când Barbara și Todd se îndreptară spre bar, iar ea se simți intimidată. Și-ar fi dorit să aibă o mască pentru a se apăra de privirile lui sfidătoare. Când își luă băutura, ochii li se întâlniră.

– Nu te mai uita așa la mine, Jock. Todd știe totul, spuse ea pe un ton înțepat.

El îi cercetă rapid trăsăturile feței, apoi coborî privirea spre inelul Barbarei și luă o înghițitură din paharul pe care îl ținea în mână.

– Și cum ai primit veștile, frățioare? îl tachină el pe Todd.

– Asta nu schimbă nimic între noi, răspunse el liniștit. Orice s-a întâmplat între tine și Barbara, s-a terminat acum șase luni. Nu are nici o legătură cu prezentul.

– Iubito, cred că i-ai spus o poveste formidabilă.

– I-am spus adevărul, se apără Barbara.

– Știu absolut totul despre voi doi, când v-ați cunoscut și cât ați fost împreună. Se poate să fi fost o relație plină de pasiune, dar acum totul s-a terminat.

– Asta i-ai spus? se întoarse Jock zeflemitor către Barbara.

– E doar o chestiune de mentalitate și depinde de punctul de vedere al fiecăruia.

– Barbara e a mea și o vreau înapoi, amenință Jock.

Parcă era o jucărie pe care o voiau doi copii în același timp. Privi furioasă în jur, dar nici unul din bărbați nu-i acordă atenție.

– N-ai putut s-o păstrezi, așa că trebuie s-o consideri pierdută.

– Ăsta nu e un joc, protestă Barabara. Și nu o să vă luați la bătaie pentru mine.

– Nu te băga! îi ordonă aspru Jock.

– Nu vreau.

– Barbara are dreptate, o apără Todd. E dreptul ei să aleagă.

– În acest caz, poți să-i dai inelul înapoi ca să nu mai pierdem timpul. Jock se apropie de ea pentru a-i testa reacția. Aura magnetică și puternică ce-l învăluia o făcu să-și piardă firea. Mirosul lui o sufoca, iar virilitatea lui îi crescu adrenalina încât simți că explodează. Nu vrei să-mi răspunzi cât timp e și Todd aici? Nu vrei să-ți amintesc de prima noapte când am făcut dragoste? Vrei să-i povestesc fratelui meu cum ne-am iubit noi într-o noapte superbă sub cerul încărcat de stele?

– Ajunge! Dorința pe care o stârneau cuvintele lui îi înfioră tot trupul, dar nu se putea lăsa dominată din nou.

– Tocmai ți-a răspuns, zise Todd calm și o luă de mână pentru a o îndepărta de cercul invizibil al atracției lui Jock. Ea nu te mai dorește, așa că n-o mai chinui cu amintiri pe care vrea să le uite.

– Nu sunt sigur de asta, și nici ea nu e, replică el sarcastic.

– Aș dori să-mi fii cavaler de onoare.

– Cred că ai înnebunit de tot, izbucni Jock furios.

– Trebuie să te obișnuiești cu ideea.

– Nici nu mă gândesc să particip la nuntă și s-o văd mergând la altar lângă tine. N-o s-o accept niciodată ca soția ta, înțelege-mă.

Ușa terasei se deschise și apăru Lilian, zâmbind. Barbara îi observă tulburarea din ochi.

– Am senzația că am nimerit în plin război. Vă certați pentru ceva? întrebă ea pe un ton vesel. Todd, vrei să-mi aduci ceva de băut.

– Sigur, mamă. Imediat.

– Ei? Îmi spune și mie cineva ce se întâmplă? Femeia zâmbea cu indulgență maternă.

– Poate că ar trebui să ne ajuți, începu Jock. Eu am cunoscut-o pe Barbara înaintea lui Todd și nu vreau s-o pierd.

Era evident că ăsta era ultimul lucru la care se aștepta să-l audă și se întoarse brusc spre Barbara.

– Îl cunoșteai pe Jock dinainte de a veni aici?

– Da, dar nu are nici un drept asupra mea. Ne-am despărțit acum câteva luni.

– Ți-am adus băutura, interveni Todd întinzându-i paharul. Barbara nu știa că J.R. e fratele meu când a venit aici. Când mi-a spus astăzi, a crezut că lucrurile se vor schimba, dar nu-i adevărat.

– Te înșeli, frățioare.

– Cred că acum Barbara e logodnica lui Todd, nu-i așa, Jock? întrebă Lilian.

– Nu pentru mult timp, însă. Îi știu toate slăbiciunile și am să exploatez la maximum acest lucru până va fi din nou a mea.

– Poți să încerci, se apără Barbara.

– Am aranjat o petrecere pentru a anunța logodna voastră, marți seara, după concurs, anunță Lilian. Dar poate că ar trebui să o amân dacă voi continuați să vă certați în halul ăsta.

– Nu-ți face griji, mamă. Rezolvăm noi cumva, o liniști Todd.

– Fii sigură de asta, mamă, completă Jock. E o logodnă temporară și ăsta e cel mai bun motiv pentru a da o petrecere. Aveți obiecții? ridică el sprâncenele spre Barbara.

– O mulțime, dar oricum nimeni nu mă ascultă.

Discuția fu întreruptă de zgomotul ușilor și toate privirile se îndreptară spre Mike Turbot, care intră în viteză.

– Jock, avem probleme cu una din iepe. Am chemat veterinarul acum o jumătate de oră și ar trebui să apară. A născut un vițel mort, iar acum sângerează puternic. Sunny mi-a spus să te chem imediat.

În timp ce Mike îi explica, Jock lăsă paharul și porni cu pași grăbiți spre curte.

– Nu mă așteptați cu masa, strigă el când se urcă în mașină.

După cină, Todd îi propuse Barbarei să iasă la plimbare. Noaptea era răcoroasă și cerul brăzdat de mii de stele. Deși era cu Todd, Jock era prezent mereu în mintea ei.

– Ești obosită? o întrebă el.

– Da, puțin, minți ea. Dacă nu te superi, aș prefera să ne întoarcem. Nu voia ca el să observe de fapt că îl așteaptă pe Jock, iar oboseala era scuza perfectă.

– Nu mă deranjează. Ai avut o zi grea.

Când se apropiară de casă, Barbara zări o luminiță roșie pe terasă și când simți mirosul de tutun, realiză că Jock o aștepta acolo.

– Ce s-a întâmplat? îl întrebă Todd observându-i hainele pătate cu sânge.

– Iapa a murit acum douăzeci de minute.

– Îmi pare rău, Jock, îl consolă Barbara.

– Chiar așa, iubito? Atunci vino și ține-mă în brațe, o invită el pe un ton ironic.

Tentația era mare, dar Barbara se îndreptă spre ușă și fără nici un cuvânt dispăru în întuneric. Reacționase exagerat, dar nu mai avea curaj și putere să-l înfrunte pe Jock. Intră repede sub duș și lăsă apa să curgă pentru a ascunde suspinele ce-i chinuiau sufletul.

* * *

În dimineața următoare, Barbara auzi câteva bătăi în ușa dormitorului ei, apoi vocea caldă a lui Todd:

– Ești gata?

– Imediat, strigă ea cu voce tare pentru a se face auzită și uitându-se în oglindă își dădu cu puțin ruj pe buze. Trebuie să port pălărie la biserică?

– Nu! o lămuri el. Te aștept jos.

– Cobor în câteva minute, promise ea.

Își perie în grabă părul ondulat și îl aranjă puțin cu degetele, apoi făcu un pas înapoi pentru a se privi în oglindă. Taiorul de vară dintr-un material subțire de culoare verde deschis contrasta cu părul negru și scotea în evidență albastrul puternic al ochilor ei. Ținuta ei elegantă și decentă era potrivită pentru slujba de diminică de la biserică. Mulțumită de imaginea reflectată în oglindă, își puse pe umăr geanta bej asortată cu sandalele cu toc înalt și ieși din încăpere. Coborî treptele și ajunse în hol, dar vocea lui Lilian, care se auzea dintr-o cameră alăturată, o făcu să se oprească o clipă.

– Nu vii cu noi, Jock? întrebă femeia.

– Nu pot.

– Dar e duminică... Chiar trebuie să muncești și astăzi?! protestă ea.

– Mama Natură n-a fost informată că e o zi de odihnă..., o tachină Jock. S-a mai îmbolnăvit o iapă. Merg să mă schimb și plec din nou la grajduri, spuse el și ieși din cameră.

– Bună dimineața, Barbara! Ochii lui sclipitori o cercetară cu interes din cap până în picioare.

– Bună dimineața, murmură ea încercând pe cât posibil să nu-l privească.

Jock se opri în fața ei, blocându-i calea. Inima ei începu să bată mai repede și obrajii i se îmbujorară.

– Să spui o rugăciune și pentru mine, iubito! Degetele lui îi atinseră cu o mângâiere ușoară tenul catifelat și buzele cărnoase. Apoi își trase brusc mâna și urcă scările, ocolind-o.

Acest asalt fusese tulburător și Barbara rămase nemișcată câteva secunde ca să-și vină în fire. După ce pulsul îi reveni la normal, plecă după Todd.

Biserica mică din oraș era construită din lemn, iar pe geamurile ovale ale ferestrelor erau pictate vitralii cu scene religioase. Atât mobilierul vechi cât și podeaua erau din lemn de chiparos. Când intrară, biserica era plină de membrii credincioși ai comunității. Barbara observă privirile calde și pline de simpatie îndreptate către Lilian Gaynor, care era evident o femeie agreată de toată lumea.

După slujbă, toți enoriașii ieșiră în curtea bisericii. Todd se întâlni cu un vechi coleg de școală, așa că Barbara rămase cu Lilian.

– E o biserică mică, nici pe departe la fel de grandioasă ca cele din Miami, admise Lilian, dar mie îmi place mai mult.

– Și mie, afirmă Barbara.

– Aici m-am căsătorit cu tatăl lui Jock... la trei săptămâni după ce ne-am cunoscut. Am fi făcut pasul chiar mai devreme dar preotul care trebuia să oficieze ceremonia s-a îmbolnăvit. J.R. a fost foarte supărat... își aminti ea și zâmbi nostalgic. Numele lui era John Randolph Malloy, dar toată lumea îi spunea J.R. De asta Todd îi spune lui Jock J.R., explică ea. Soțul meu a fost un bărbat pe cinste. Din clipa în care l-am cunoscut, viața mea s-a schimbat. Nu mă lăsa nici o clipă să-mi trag răsuflarea... Mă făcea să mă gândesc numai la el...

Barbara cunoștea sentimentul. La fel pățise ea cu Jock. Fusese în al nouălea cer cu el, o ridicase pe culmile cele mai înalte, dar apoi o părăsise...

– Bănuiesc că o să vă căsătoriți în Miami, nu-i așa? se interesă femeia.

– Da, așa am plănuit, răspunse ea absentă. Toți prietenii noștri sunt acolo.

– Eu m-am măritat cu Sebastian, tatăl lui Todd, tot în Miami.

A fost o nuntă fastuoasă, cu o mulțime de invitați. Credea că orice femeie își dorește o nuntă mare. Barbara avu impresia că amintirea nunții simple alături de tatăl lui Jock era mult mai prețioasă pentru Lilian.

– Tatăl lui Todd m-a făcut foarte fericită, adăugă ea, ca și cum ar fi încercat să spulbere impresia făcută. A fost foarte bun cu mine.

– După cum îl cunosc pe fiul lui, cred că ai dreptate, răspunse Barbara, înțelegând foarte clar toată situația. Nu se putea abține să nu compare relațiile ei cu Todd și Jock, cu cele ale lui Lilian cu cei doi soți ai ei.

Discuția luă altă întorsătură la apariția lui Todd.

– L-am anunțat pe Frank de petrecerea de logodnă de joi seara și a promis că va veni.

– Minunat! zâmbi Lilian, încântată.

– Despre ce concurs de călărie ați discutat mai devreme? întrebă Barbara.

– E o întâlnire săptămânală pentru fermieri. Concurează între ei la mai multe probe: călărie, aruncatul lasoului... îi explică Lilian. E un fel de rodeo în miniatuiră în care toți își arată abilitățile și se distrează. Cred că o să-ți placă.

– Cu siguranță, confirmă Barbara.

Capitolul 6

Într-o fermă de dimensiunile Sandovalului se întâmpla mereu câte ceva, exista câte o treabă de rezolvat și orice eveniment, indiferent cât de minor ar fi părut, necesita prezența lui Jock. Astfel, Barbara nu se întâlnea cu el decât seara.

Își petrecea zilele alături de Todd cu care mergea la plimbare călare și care de fiecare dată când avea ocazia o prezenta fermierilor și familiilor acestora care locuiau pe proprietate. Îi arăta împrejurimile și încerca mereu s-o facă să se simtă bine. Aceste două săptămâni de vacanță păreau să decurgă după cum plănuiseră înainte de a sosi la fermă și a descoperi că Jock era fratele logodnicului ei.

Zilele de luni, marți și miercuri trecuseră fără ca nimic deosebit să se întâmple.

Amenințarea lui Jock de a o recâștiga nu părea să se concretizeze. În ultimele zile nu încercase în nici un fel s-o ademenească. În sinea ei se simțea... dezamăgită de acest lucru. Își dorea ca Jock să învingă în „bătălia" cu fratele lui și s-o... „câștige".

Pentru a alunga gândurile care-i tulburau mintea, se aruncă în piscina cu apă rece și limpede. După ce traversă înot bazinul se prinse cu mâinile de marginea piscinei pentru a-și trage răsuflarea, apoi își dădu pe spate buclele negre și ude care-i acopereau obrajii

– De ce te-ai agitat așa? întrebă Todd râzând. Concurezi cu cineva?

Barbara privi în sus, surprinsă de intervenția lui neașteptată. Todd stătea pe marginea piscinei, complet îmbrăcat.

– Credeam că mergi să-ți pui slipul și vii să-mi ții companie. Sau ai de gând să intri așa în apă? îl întrebă ea pe un ton ironic.

– Îmi pare rău, se scuză el. Dar mama a făcut o listă lungă de cumpărături. Are nevoie de multe lucruri pentru petrecerea de mâine și m-a rugat pe mine să i le aduc acasă, spuse el râzând. Decât să înoți singură, n-ai prefera să mergem împreună în oraș?

Barbara ezită câteva clipe. Era o zi toridă, iar ideea de a ieși din piscină și a pleca la cumpărături nu-i surâdea deloc.

– Aș prefera să rămân aici, spuse ea.

– Te înțeleg... Todd se aplecă, o prinse de bărbie și o ridică puțin în sus ca s-o sărute. Fusese un sărut nepasional, o simplă atingere de buze, dar el nu păru nemulțumit. Nu voi lipsi prea mult!

– Grăbește-te! îl îndemnă ea în timp ce Todd se îndrepta spre mașină.

După ce plecă, Barbara se mai bălăci o vreme, apoi ieși din apă. Se șterse cu un prosop pufos și se întinse pe șezlong, lăsând soarele să-i usuce costumul de baie. Își puse o pereche de ochelari de soare și începu să citească din romanul pe care îl luase cu ea de acasă. Dar cartea era plictisitoare, iar razele soarelui erau calde și relaxante și adormi imediat.

– Nu ți-a spus nimeni că n-ar trebui să dormi în soare? o trezi vocea răgușită a lui Jock.

– Nu dormeam, se apără ea imediat.

Deschise ochii și fu orbită de zâmbetul luminos care contrasta cu formele bronzate, atât de puternice și masculine.

– Eu am... începu ea să se explice.

– ... adormit, completă el propoziția.

Era incredibil de atrăgător și Barbara își întoarse capul pentru a-și ascunde tulburarea produsă de farmecul lui.

Își drese puțin vocea și continuă fără să-l privească.

– Și ce dacă dormeam! Închise din nou ochii, prefăcându-se că-l ignoră.

– Văd că nu vrei să mă asculți, continuă Jock. Nu-i nimic. În acest caz, pielea ta superbă ar avea nevoie de niște loțiune pentru plajă, hotărî el.

În acel moment, Barbara simți crema rece care se prelingea ca o linie neregulată pe spatele ei și încercă să se ridice. Dar mâna lui Jock, care începuse deja să-i mângâie umerii goi, o făcu să revină în poziția inițială.

– Chiar nu am nevoie de asta, protestă ea. Am de gând să intru în piscină în câteva minute și toată munca ta va fi în zadar. Încercă să se ridice în coate, dar degetele puternice ale lui Jock o împiedicară.

– Stai liniștită și savurează momentul.

Era ușor să se lase în voia senzațiilor. Mâinile lui începură să alunece ușor și intim pe umerii și spatele ei. Acum trupul ei nu mai era încălzit doar de soare. Ceva mult mai puternic o făcea să simtă că ia foc.

Jock se așeză lângă ea pe marginea șezlongului și Barbara se trase câțiva centimetri pentru a evita contactul cu el.

– Tu chiar nu mai ai treabă la fermă? întrebă ea, înnebunită de senzațiile ciudate pe care le simțea până în vârful degetelor de la picioare. N-ar trebuia să fii la grajduri la ora asta?

– Am muncit până acum, dar mi s-a făcut foame și am venit acasă. Nu ți-a fost dor de mine? o tachină el și începu să-i întindă loțiunea pe talie și pe șolduri.

– Nu. Chiar deloc, minți Barbara, străduindu-se să pară imună la atingerile lui.

– Tocmai mă pregăteam să atac frigiderul când te-am văzut dormind cu pielea ta arămie și golașă în soare. Ești foarte apetisantă. Poate ar trebui să te mănânc pe tine în schimb! Gura lui îi atinse umărul și dinții prinseră ușor pielea sensibilă, într-o mușcătură plină de senzualitate. Cu o mișcare rapidă, degetele lui îi desfăcură costumul de baie.

– Ce faci? se revoltă ea încercând să prindă sutienul, însă mișcarea nu-i reuși.

Jock profită de moment și-i dezlegă șnurul din jurul gâtului eliberându-i complet bustul.

– De ce ai făcut asta? șopti ea cu voce șovăitoare și neputincioasă, în timp ce mâinile lui continuau să se plimbe pe piele și o împiedicau să se îmbrace.

– Nu voiam să-ți murdăresc costumul de baie cu loțiune, explică el, vizibil amuzat de situație.

– Ce drăguț din partea ta, replică ea pe un ton sarcastic.

– Știam eu că o să-ți facă plăcere.

Acum, mâinile lui nu mai erau împiedicate de bretelele sutienului și puteau cerceta în voie fiecare

centimetru al spatelui ei. Îi cuprinse ceafa între degete și începu să o maseze, spulberându-i astfel tensiunea acumulată. Coborî încet pe șira spinării, degetul lui mare urmând linia ondulată de pe spatele ei. Îi mângâie apoi brațele bronzate puțin depărtate de corp, atingându-i din când în când partea laterală a sânilor.

Barbara își încleștă degetele în materialul moale al prosopului de baie. Încerca din răsputeri să nu arate cât o tulburau acele atingeri intime, dar nu putea rămâne indiferentă, deoarece mâinile lui erau tot mai insistente.

– Vrei să încetezi? izbucni ea într-un târziu.

– Cu ce să încetez? întrebă el făcând pe neștiutorul, în timp ce-i atingea din nou sânii cu o mângâiere blândă.

– Cu asta! îi ordonă ea.

– Ah... Vrei să spui... asta? întrebă el și repetă mișcarea.

– Da! spuse ea și încercă să-i îndepărteze mâna lipindu-și brațele de corp.

– Să înțeleg că nu-ți place? o ironiză Jock în timp ce, cu o mișcare liniștită, ce-i scotea în evidență forța musculaturii, o ridică și o întoarse cu fața în sus.

Panicată, Barbara văzu cum sutienul se desface și cade, și strânse cu putere brațele pentru a-și ascunde sânii.

– Cum ai putut face așa ceva? Ne-ar putea vedea cineva din casă! protestă ea disperată.

– Nu te poate vedea nimeni... decât dacă plec eu din fața ta. Acest lucru era adevărat. Umerii lui lați o protejau de privirea celor din casă. Vrei să plec?

– Da... adică nu, se corectă ea în grabă.

Barbara nu mai știa ce vroia de la el, să rămână sau să plece, așa că Jock făcu ce-și dorea.

– Iubito, ai un corp frumos și niște sâni superbi. Atât de fermi și împliniți... constată el în timp ce-i cuprinse unul în palmă.

Se aplecă încet către ea, dar Barbara își întoarse capul. Jock renunță să-i sărute buzele, preferând în schimb să exploreze cu buzele curba gâtului ei delicat. Când ajunse în dreptul urechii, îi prinse lobul între dinți apoi suflă ușor peste el.

– Jock, oprește-te! Todd e plecat la cumpărături. Se poate întoarce în orice moment.

– Sincer să fiu, nici nu m-am gândit la Todd până acum, spuse el și îi sărută și cealaltă ureche. Apoi o privi în ochi și își apropie gura de buzele ei tremurânde. Știi ce ar face Todd dacă ne-ar găsi în poziția asta?

– Nu, răspunse ea. Și nici nu vroia să se gândească la asta.

– Ar fi înțelegător și iertător... Ar fi înțelegător față de tine, pentru că nu te poți abține, iar pe mine m-ar ierta pentru că nu mă pot controla în prezența ta, îi explică el chinuind-o cu săruturi din ce în ce mai apropiate de buzele ei. Știi ce aș face eu dacă te-aș găsi așa cu Todd?

– Nu.

– L-aș lua la bătaie pentru îndrăzneala de a te privi și de a te atinge la fel ca mine, o lămuri el pe un ton hotărât. Pentru că ești a mea, continuă el, și nu vreau să te împart cu nimeni, nici măcar cu fratele meu.

Îi cuprinse capul în palme și o sărută cu pasiune. Barbara simțea fiori puternici provocați de sărutul lui. Scoțând un geamăt de plăcere, își înfipse unghiile în spatele lui musculos, iar el își strecură un braț în jurul taliei ei și o trase mai aproape.

– Todd reușește să te facă să simți așa ceva? o întrebă el ațintind-o cu privirea. Te topești de plăcere în brațele lui?

– Nu, recunoscu Barbara. Bărbia lui nerasă îi zgârie obrazul și gura i se îndreptă către tâmplă.

– Te vreau... declară el cu o voce răgușită. Și nu contează că suntem în văzul tuturor. Te vreau...

– Pentru tine nu sunt decât o jucărie pe care ai abandonat-o, iar acum, când a luat-o altcineva, o vrei

înapoi, spuse ea râzând ironic. Nu mă vrei cu adevărat. Pur și simplu nu suporți ideea de a mă avea altcineva.

– Nu-i adevărat, o contrazise Jock. Știu că și tu îți dorești să facem dragoste... nu nega.

– Nu neg. Dar tot ce poți tu să-mi oferi e... desfrâul, Jock.

– Eu sunt mulțumit cu atât...

– Pentru mine nu e suficient. Barbara simți cum lacrimile îi umezesc ochii și se stăpâni ca să nu plângă. Pentru Todd reprezint mai mult decât descătușarea unor porniri animalice. El ține la mine pentru ceea ce sunt eu ca persoană.

Jock rămase tăcut câteva secunde, dar Barbara bănuia că se pregătește de contraatac.

– Pentru el nu ești decât o persoană lipsită de apărare pe care a luat-o sub aripa lui ocrotitoare. Da, ține la tine. Și la fel va face și cu alte ființe părăsite, pe care le va aduce acasă luna viitoare sau la anul. Dacă te-ar pierde mâine, n-ar suferi prea mult. Sunt atâtea care ar avea nevoie de ajutorul lui... iar el e bun cu toată lumea.

Era posibil ca Jock să aibă dreptate. Știa că sentimentele lui Todd erau sincere, dar își dădea seama că ele puteau fi transferate cu ușurință către un alt suflet pierdut care i-ar ieși în cale.

– Pe lângă faptul că mă respectă, îmi oferă și dragostea lui. De ce m-aș mulțumi cu o parte când pot avea totul? întrebă ea plină de curaj.

– Tu chiar crezi că Todd îți poate oferi totul?

– Da, șopti ea.

– Te înșeli. Într-adevăr, vei avea parte de gesturi tandre și blânde. Dar nu vei fi niciodată satisfăcută cu atât.

– Dar mă poate face mai fericită decât tine, îi replică ea cu voce stinsă. Asta e tot ce contează, nu crezi?

Jock o privi câteva minute fără să scoată un sunet, apoi se ridică de pe șezlong și se întoarse cu spatele la ea. Barbara era sfâșiată în adâncul sufletului ei. Își încrucișă brațele în față pentru a se acoperi, iar Jock îi aruncă o privire peste umăr.

– Pentru numele lui Dumnezeu... îmbracă-te!

Cu un gest rapid, Barbara își potrivi sutienul peste sâni și încercă să-l lege la spate, dar mâinile îi tremurau. Îl privea neputincioasă iar el se îndreptă către ea și îi dădu mâinile la o parte.

– Mă descurc și singură, prostestă ea și ochii i se umplură din nou de lacrimi.

– Taci și lasă-mă să te ajut. Cu o mișcare rapidă, îi prinse sutienul la spate și îi legă cele două șnurulețe în jurul gâtului. Barbara închise ochii și rămase tăcută.

Noi doi n-am terminat. Nu încă, concluzionă el și-i privi câteva secunde figura înmărmurită, apoi se îndepărtă și intră în casă.

Barbara rămase din nou singură. Tulburată de vorbele lui Jock, care sunaseră ca o amenințare, intră din nou în piscină. În timp ce înota, își dădu seama de energia pe care o provocase dorința nesatisfăcută.

* * *

Ziua de joi urma să fie plină de evenimente. Era ziua în care avea loc concursul de călărie organizat de fermieri și apoi petrecerea de logodnă. Barbara se așeză la masă și își turnă într-un pahar suc proaspăt de portocale.

– De ce ești așa tăcută, Barbara? o întrebă Lilian. La ce te gândești?

– Eu... încercam să decid dacă voi purta pantaloni sau fustă în seara asta, minți ea.

– Păi... depinde, interveni Todd în discuție. Preferi să mergem până la arenă călare sau cu mașina.

– Aș prefera călare, spuse ea gândindu-se că astfel nu trebuia să facă conversație în timpul călătoriei.

– Atunci ar fi bine să mergi să te schimbi ca să putem porni la drum, îi sugeră el.

În camera ei, Barbara îmbrăcă o pereche de blugi și un tricou albastru. Când coborî, caii erau deja pregătiți, iar Todd o aștepta în curte împreună cu un bărbat de la grajduri.

– Unde e Mike? îl întrebă Barbara pe Todd după ce porniră călare.

– Bănuiesc deja că e la arenă.

– Și cât va dura competiția? se interesă ea.

– Până apune soarele. Pe la opt, opt și jumătate va fi gata cu siguranță.

– Va fi ca la rodeo, nu?

– Nu... zâmbi el. Nu va încăleca nimeni pe taur.

Încă de departe, se vedea mulțimea agitată de oameni, camioane și remorci de transportat caii. Călăreții și armăsarii lor își așteptau intrarea în arenă. Majoritatea bărbaților care lucrau la Sandoval erau căsătoriți, iar nevestele și familiile lor veniseră pentru a privi competiția. Cum nu erau scaune pe care să te poți așeza, multe femei aduseseră de acasă taburete și șezlonguri pe care le așezaseră în jurul arenei.

Sosirea celor doi nu trecu neobservată. Pe măsură ce înaintau spre grajduri pentru a-și lăsa caii, întâlneau figuri noi care-i salutau.

– N-ai senzația că te afli sub lumina reflectoarelor? râse Todd ușor și o prinse de talie.

– Ba da, admise ea. Barbara privi în jurul ei și văzu în depărtare, lângă arenă, un armăsar gri puternic, pe care-l recunoscu imediat. Era al lui Jock.

– Va participa și Jock la probele din seara asta? întrebă ea fără să pară prea entuziasmată, deși își simțea inima bătând în stomac.

– Nu. De câțiva ani se află în juriu.

Curiozitatea o făcu să întrebe:

– De ce n-a mai concurat?

– Câștiga de cele mai multe ori. J.R. e un concurent căruia îi place să învingă. Fiind proprietarul fermei a considerat că ar fi timpul să se retragă și să-i lase și pe alții.

– Înțeleg... murmură ea, gândindu-se la reputația lui Jock de concurent și la dorința lui de a învinge mereu. Jock o avertizase că nu va renunța atât de ușor la ea. Dar acum era lângă Todd și se simțea protejată.

– Curățată arena, observă Todd. Se pare că se va da curând startul. Prima probă va consta în prinderea viteilor cu lasoul.

Concurenții intrară în arenă, dovedindu-și fiecare îndemânarea. Jock și alți călăreți stăteau pe margine, cronometrând evoluțiile, iar Barbara nu-și putea lua ochii de la el.

După prima probă, Mike Turbot ieși învingător.

– Felicitări, Mike, strigă Barbara când bărbatul trecu prin fața lor.

– Mulțumesc. Trase frâiele de câteva ori și își opri calul câteva secunde. Mulți din fermierii care au participat azi ar fi putut să mă învingă, spuse el cu modestie.

– Dar n-au reușit, concluzionă Barbara.

– Ei bine... murmură Mike, încântat de atenția care i se acorda. Toate probele constau practic în activități pe care orice fermier le face zi de zi. Experiența contează.

– Atunci, ai experiență, îl lăudă ea în continuare.

– Toți bărbații care muncesc la Sandoval sunt foarte pricepuți. Ar trebui să-i vezi în acțiune într-o zi obișnuită de muncă. Ai putea să vii cu Jock la Crosstimber, când adunăm vitele. Dacă n-ai văzut niciodată așa ceva, ți se va părea extrem de interesant.

– Nu mă îndoiesc. Însă Barbara știa că nu-l va ruga pe Jock s-o ia cu el.

Mike își luă rămas bun ridicându-și pălăria de pe cap și dând pinteni calului se îndreptă către juriul care era la numai câțiva metri.

– Hei, Jock! strigă el apropiindu-se.

– Da, Mike. Ce s-a întâmplat?

– Vince și-a dislocat umărul și nu mai poate călări în echipă cu mine, îi explică Mike. Ți-aș fi recunoscător dacă ai participa alături de mine.

– Să văd dacă găsesc pe cineva care să cronometreze proba în locul meu... ezită el.

– Foarte bine. Să mă anunți.

– Sigur. Pivirea lui Jock se îndreptă către Barbara, care ascultase discuția dintre cei doi. Te simți bine aici? Îți place întrecerea? o întrebă el plin de politețe.

– Da, mulțumesc, îi răspunse ea pe același ton și îl luă de brat pe Todd.

– Mike tocmai ne-a spus că veți aduna vitele la la Crosstimber, interveni Todd.

– Da, pornim luni.

– Cred că Barbarei i-ar face mare plăcere să participe.

– Da? se miră el și o privi surâzând. O să aranjez să vii și tu marți. Îți convine?

– Dacă Todd nu are nimic împotrivă...

– Marți e perfect din partea mea, căzu de acord Todd. Ai vrea să mergi, nu-i așa, Barbara?

– Desigur, confirmă ea.

– Hei, Jock! E nevoie de tine aici pentru concurs, se auzi vocea unui fermier din arenă.

– Ne vedem mai târziu, spuse Jock în timp ce își conducea calul spre teren.

Capitolul 7

Barbara deveni foarte interesată de evenimente în momentul în care realiză că Jock va participa alături de Mike la concursul pe echipe.

Primii concurenți intrară în arenă.

– Care e scopul acestei probe? se interesă ea întorcându-se spre Todd. E întâlnită des în concursuri? De ce trebuie să prindă juncanii?

– De obicei se folosește pentru imobilizarea animalelor bolnave sau rănite. Unul dintre călăreți prinde coarnele sau capul juncanului în timp ce altul se ocupă de picioarele din spate. Astfel, animalul e pus la pământ și poate fi tratat.

Juriul descalifică prima echipă pentru depășirea timpului acordat prinderii tăurașului și în arenă își făcură apariția Mike și Jock. În privirile tuturor se puteau citi emoțiile. Armăsarul gri pe care călărea Jock

păși în arenă cu gâtul masiv arcuindu-se în aer și abia așteptând să înceapă goana. Poarta se deschise și juncanul intră pe teren, având un avans de un metru față de cei doi călăreți.

Mike își trase calul în stânga, iar Jock rămase în dreapta tăurașului. Se priviră în ochi câteva secunde, se înțeleseră rapid prin semne, apoi Mike, înaintând, își roti lasoul pentru a prinde coarnele animalului. El făcu o mișcare plină de abilitate și ademeni taurul pentru a-i permite lui Jock să-i prindă picioarele din spate. Aruncă și el lasoul și într-o fracțiune de secundă capturară prada care căzu la pământ. Toată mișcarea fusese realizată într-un timp uimitor de scurt.

Nimeni nu aplaudă; însă în timp ce învingătorii părăseau arena, Barbara observă în ochii celor din jur respectul pe care-l purtau șefului lor.

– Foarte bine, J. R.! Ai reușit din nou! își felicită Todd fratele, fără nici o urmă de invidie în glas. Pun pariu că ai reușit într-un timp mai mic decât data trecută.

– Eu nu pun pariu... refuză Jock, știind că fratele lui avea dreptate. Stătea mândru în șa, cu satisfacția puternic întipărită pe față.

Calul gri își agită capul și fornăi ușor când se opri lângă Todd și Barbara. Imediat apăru și Mike.

– Ai reușit să-i prinzi picioarele înainte să-l aduc în poziția potrivită. Așa ceva se întâmplă mai rar, șefule!

– Mai degrabă l-ați lăuda pe Ghost, replică el și mângâie gâtul arcuit al armăsarului. M-a ajutat foarte mult.

– Da, dar tu l-ai antrenat. Sunt meritele tale, afirmă Mike și înclină capul în semn de respect.

Lauda așternu o notă de încordare pe fața lui Jock și Barbara sesiză că nu-i făcu plăcere, chiar dacă era justă. Și asta datorită statutului său de proprietar. Ducându-și o mână la pălărie, îi salută și se retrase spre grajduri.

Barbara privi în continuare concursul în timp ce mintea ei hoinărea la călărețul de pe armăsarul gri.

– Vrei să ne întoarcem acasă tot călare? o întrebă Todd când probele luară sfârșit. Dacă vrei, aș putea împrumuta camioneta lui Ramon ca să ajungem mai repede. Bănuiesc că vrei să te schimbi înainte ca invitații să sosească la petrecere.

– Și caii...? se interesă ea.

– Mike se va ocupa de ei, o lămuri el.

Todd era emoționat și aștepta cu nerăbdare petrecerea de logodnă. Dar Barbara ar fi dat orice să poată amâna evenimentul. Rămase tăcută o vreme, apoi continuă:

– Du-te și întreabă-l pe Ramon dacă ne poate împrumuta mașina.

– Așteaptă-mă aici, spuse el și o sărută pe frunte înainte de a pleca.

Trecură câteva minute și Todd nu se întorsese încă. Barbara privi în jurul ei și văzându-l pe Mike se îndreptă către el.

– Nu l-ai văzut pe Todd? întrebă ea îngrijorată.

– Ba da, stătea de vorbă cu Ramon. Uite acolo, îi arătă el cu degetul. Camioneta lui e aceea albastră din spatele vagonului alb.

– O văd, mulțumesc. La revedere, Mike.

Barbara plecă să-l caute pe Todd, strecurându-se prin mulțimea de cai și călăreți din fața ei. Deodată auzi în spatele ei vocea lui Jock.

– Te caută Todd, o anunță el.

– Unde e? întrebă ea mirată. Am plecat după el și...

Jock își mână calul în fața ei blocându-i trecerea.

– Hai, urcă în șa. Te duc eu, se oferi el și îi întinse un braț.

– Nu, mulțumesc. Merg pe jos. Spune-mi unde e și mă descurc singură.

– Ar fi mai bine să te duc eu..., insistă el și, fără să o mai întrebe, o prinse cu ambele brațe de talie și o ridică în șa.

– Dă-mi drumul, maimuță ce ești! strigă ea fără să-și dea seama că o auzise toată lumea.

– Ai probleme, șefule? întrebă unul din fermieri și toți începură să râdă.

– Așa se pare... le răspunse el la comentariu pe un ton vesel. Am venit pe un cal alb să răpesc o frumoasă domniță, și uite ce se întâmplă.

– Du-mă la Todd, imediat, se răsti ea.

– La el te duc, stai liniștită, îi șopti la ureche și porni ușor prin mulțime.

– Aici erați! îi întâmpină Todd când ajunseră aproape de camioneta lui Ramon. Mulțumesc, J.R., spuse el și Jock o ajută pe Barbara să coboare din șa.

– Ne vedem acasă, spuse Jock.

– Ce problemă ai avut? îl luă ea la întrebări când rămaseră singuri.

– La ce te referi? o privi Todd nedumerit.

– Te-am așteptat și n-ai mai apărut.

– Nu, l-am trimis pe J.R. să te aducă.

– Eu plecasem să te caut. Nu mi-am imaginat că o să-l trimiți pe Jock după mine, replică Brabara vizibil iritată.

– Dar, ce s-a întâmplat? De ce ești supărată? o întrebă Todd deschizându-i portiera.

– Nu trebuia să faci asta, atâta tot.

Ea nu-i dădu mai multe explicații, însă Todd insistă.

– S-a purtat frumos cu tine, nu-i așa?

„Numai când ești tu prin preajmă“ se gândi ea, apoi se urcă în mașină, repetând:

– Nu trebuia să-l trimiți după mine, atâta tot.

– Ar trebui să te obișnuiești cu prezența lui, Barbara. Va fi cumnatul tău și-l vei vedea destul de des, spuse Todd.

Drumul către casă fu destul de scurt. Soarele apunea deja, iar cerul avea o culoare purpurie.

Coborând grăbită din mașină, Barbara se îndreptă spre terasă, unde Lilian făcea ultimele pregătiri.

– V-ați întors deja? întrebă ea la auzul pașilor. Cum ți s-a părut concursul? Ți-a plăcut?

– Da, a fost foarte distractiv! Merg în cameră să fac un duș și să mă schimb, și cobor să te ajut.

– Nu te grăbi. Antonia mi-a dat o mână de ajutor și am terminat. Oricum, e petrecerea ta de logodnă. O viitoare mireasă n-ar trebui să-și facă griji cu pregătirile. Așa că nu te grăbi, insistă ea, apoi adăugă: Și încă ceva, Barbara. Poți să te îmbraci normal, pentru că oamenii vor veni direct de la întrecere.

– Aaa...! Bine că mi-ai spus. O să-mi pun ceva comod.

În timp ce se schimba, auzi vocile musafirilor care începuseră să sosească. Barbara ascultă de sfatul lui Lilian și îmbrăcă o bluză albă simplă din in, pe care o asortă cu o fustă scurtă și roșie.

Când ieși pe terasă, petrecerea era deja în toi. Muzica abia răzbătea printre voci și râsete, și toți aveau câte o bere în mână și câte o farfurie cu aperitive frumos aranjate.

Todd apăru imediat și o prinse de mână.

– Nu ți-e foame? o întrebă el în timp ce o conducea spre bufetul pe care erau platouri cu tot felul de bunătăți.

– Nu, scutură ea din cap.

– Atunci, hai să bem ceva. Avem bere și punch.

– Cred că aș prefera un ceai cu gheață.

– Hei... Astăzi sărbătorim ceva, draga mea. Așa că trebuie să bei punch.

Barbara se trezi cu un pahar în mână și luă o înghițitură.

– Ai grijă, e foarte tare, o avertiză el. Poți să-l ții în mână toată seara; nimeni n-o să observe că nu bei. Hai să ne mai plimbăm pe aici, îi propuse el și o luă de braț. Nu știu ce ai auzit tu despre fermieri, dar îți spun că sunt prietenoși și le place să danseze.

Todd avusese dreptate. Barbara se integrase repede în grupul lor, discutând și râzând. Primul care o invitase la dans fusese Mike Turbot, după care invitațiile nu mai conteniră. Barbara nu refuză pe nimeni și dansă cu toată lumea. Fiecare bărbat de la petrecere era dornic să schimbe câteva cuvinte cu viitoarea mireasă a lui Todd. De mult nu mai dansase și nu se mai simțise atât de bine.

Când se termină o melodie ritmată, Barbara îi mulțumi tânărului cu care dansase și se opri să-și tragă răsuflarea. Deodată, o mână bărbătească o atinse pe umăr și Barbara se întoarse nedumerită.

– Ramon! exclamă ea, râzând ușurată.

– Dacă următoarea melodie e mai lentă, îmi acorzi acest dans? o întrebă el pe un ton extrem de politicos.

– Aș fi încântată, căzu ea de acord.

– Îmi pare rău, Ramon, se auzi din spate vocea lui Jock, dar va dansa cu mine. Fără să se scuze, o prinse de talie și o trase spre el.

– Of, dar... încercă ea să protesteze.

– Nu-i nimic. Ne vine nouă rândul, o asigură Ramon zâmbind călduros.

– Aș prefera să mă odihnesc puțin, Jock. Toată seara am stat în picioare.

– Da? De ce? întrebă el și o strânse în brațe.

– N-am putut să refuz pe nimeni și am dansat cu toată lumea, îi explică ea și încercă să scape din îmbrățișare.

– Te poți sprijini pe mine, dacă ești atât de obosită, replică Jock și o strânse mai tare.

Felul în care dansau, atât de apropiați, legănați de melodia suavă, îi dădu fiori. Încercă să-l îndepărteze cu mâinile, dar nu reuși decât să-și apropie mai mult coapsele de corpul său musculos. Deși se mișcau foarte încet, Barbara observă că ajunseseră în colțul cel mai umbrit al terasei, departe de luminile puternice de la bufet.

– Mă mir că nu te-a răpit nimeni până acum. Ești atât de frumoasă... murmură el și-i mângâie pielea catifelată. Îmi vine să mușc o bucățică din tine, spuse el și se aplecă spre umărul ei.

– Ești singurul cu porniri canibalice, Jock, îi replică ea pe un ton ironic în timp ce el o sărută apăsat pe gâtul subțire.

– Jock, oprește-te, îi ordonă ea. Dacă ne-ar vedea cineva ce și-ar imagina?

– Că încerc să mă familiarizez cu logodnica fratelui meu. Dar dacă începi să te zbați, probabil că vei isca un adevărat scandal.

Într-o fracțiune de secundă, Jock o trase în spatele unei arcade, o strânse puternic în brațe și o sărută cu pasiune arzătoare. Totul se întâmplă foarte repede și, luată prin surprindere, Barbara îi răspunse instinctiv.

– Jock!... Ce faci? se auzi vocea lui Lilian.

– Mamă, nu înțelegi, se apără el. Barbara nu a făcut nimic să mă oprească.

Jock se îndepărtă, iar ea rămase umilită și complet lipsită de apărare în fața mamei lui. După o tăcere de câteva secunde, Lilian se apropie și o luă de braț.

– Vino cu mine, draga mea, zise ea cu calm. Amândouă avem nevoie de puțin timp să ne revenim.

– Mulțumesc, răspunse ea cu voce tremurândă. Simțea că nu poate să înfrunte mulțimea veselă, așa că o urmă pe Lilian și intrară în casă pe altă ușă, departe de zgomotul petrecerii.

După ce închise ușile, ochii rotunzi și negrii ai femeii făcură o inspecție rapidă a figurii palide a Barbarei.

– Vrei să-ți dau ceva de băut? Poate ți-ar prinde bine un coniac, îi sugeră ea.

– Nu, mulțumesc, refuză Barbara, scuturând din cap și strânse buzele, știind că va fi interogată.

– Știu că nu e treaba mea, începu Lilian. Dar sunt atât mama lui Todd cât și a lui Jock. Și mă înțelegi că nu pot rămâne indiferentă.

– Știu. Îmi pare rău.

– Știu că tu și Jock v-ați cunoscut mai demult, continuă ea. Dar am avut impresia că nu mai erai interesată de avansurile pe care ți le făcea. E clar că m-am înșelat, nu-i așa?

– Eu... Barbara reflectă câteva secunde, apoi spuse hotărâtă. Nu, nu te-ai înșelat.

– Până la urmă pe cine iubești, pe Todd sau pe Jock?

– Pe amândoi, recunoscu ea. Barbara realiză că răspunsul ei necesita mai multe explicații. Îi iubesc în moduri diferite. Todd îmi oferă siguranța de care am nevoie, iar cu Jock sunt în al nouălea cer.

– Cât de bine l-ai cunoscut pe Jock? întrebă Lilian, plină de delicatețe.

Barbara trase aer în piept și îi răspunse:

– Foarte bine...

După o pauză destul de lungă, Lilian întrebă din nou:

– Și ce a intervenit între voi?

– Pur și simplu, n-a mers, răspunse Barbara evaziv. Nu vroia să spună întreaga poveste. Simțea cum lacrimile îi inundă ochii și strânse din dinți. Nu voi mai plânge din cauza lui, își spuse ea cu calm.

– Și cât de multe știe Todd despre relația voastră?

– Absolut tot. E conștient de faptul că încă mai sunt atrasă fizic de Jock.

Barbara își răsuci inelul cu diamant pe deget și continuă:

– Todd mi-a propus ca în cele două săptămâni să mă gândesc bine dacă vreau sau nu să mă căsătoresc cu el. Dar până acum n-am reușit să-l tratez pe Jock ca pe un frate... zâmbi ea descumpănită.

– Cred că e bună propunerea lui Todd. Logodnele sunt un fel de perioade de probă în care te poți răzgândi.

– Tu ce ai face în locul meu, Lilian? Barbara își ridică privirea din pământ, ochii ei albaștri așteptând un răspuns.

– Nu e o întrebare ușoară... Cred că aș face ce mi-ar dicta inima.

– Da, ușor de zis...

– Știu că nu e tocmai răspunsul pe care îl așteptai, murmură Lilian. Cred că ți-e greu să iei o hotărâre, dar nu te pot ajuta mai mult.

– Lilian, ai fost foarte înțelegătoare cu mine. Nu te-aș condamna dacă nu m-ai mai dori ca noră. Nu am făcut o impresie prea bună, mai ales în seara asta.

– Am fost și eu tânără, nu uita, o liniști Lilian.

– Ești încă tânără din multe puncte de vedere, o complimentă Barbara cu sinceritate.

– Acum, cu siguranță, mi-ai făcut o impresie excelentă, râse Lilian ca să destindă puțin atmosfera.

– Vorbesc serios. N-am spus asta doar ca să...

– Știu, o asigură Lilian. Dacă te simți în stare, ar fi bine să te întorci la petrecere înainte ca invitații să intre la bănuieli, o sfătui ea.

– Da. Cu siguranță, Todd îmi simte lipsa, încheie ea discuția și ieși pe terasă, unde îl văzu pe Todd care tocmai se îndepărta de un grup de fermieri cu care vorbise.

– Unde ai dispărut? Te-am căutat peste tot, o întrebă el cu delicatețe. Ultima oară când te-am văzut dansai cu J.R., apoi ți-am pierdut urma. Unde ai fost? Să-ți pudrezi obrăjorii? o întrebă el glumind, apoi o sărută pe frunte și o luă de mână.

Într-adevăr ar fi fost o scuză perfectă, dar preferă să fie sinceră.

– Am stat de vorbă cu mama ta... Practic, m-a salvat din brațele lui Jock.

Todd rămase nemișcat o clipă și toți mușchii i se încordară. Apoi ochii i se ațintiră pe un punct din depărtare. Barbara se uită în acea direcție și îl văzu pe Jock care îi privea zâmbind.

– Hai să dansăm, spuse Todd brusc și, fără să-i lase timp să-l refuze o conduse spre celelalte perechi care se mișcau în ritmul muzicii.

În brațele lui se simțea protejată, iar apropierea ușoară și inocentă era o binecuvântare.

– Ți-a făcut avansuri? o întrebă Todd la ureche.

Barbara îl privi lung.

– Jock face asta mereu... Cred că ai făcut o greșeală când m-ai luat sub aripa ta ocrotitoare.

– Hmm... Nu puteam să te las să suferi în continuare. Erai atât de singură... Aveai nevoie de cineva care să-ți poarte de grijă.

Oare de asta avea nevoie? Acum nu mai era sigură că își dorea numai atât. Privirea îi alunecă spre Jock care, observând-o, ridică în cinstea ei paharul de șampanie pe care îl ținea în mână.

Capitolul 8

Pe la miezul nopții, petrecerea era aproape de sfârșit. Unii invitați plecaseră deja acasă, iar ceilalți formaseră grupulețe și stăteau de vorbă. Barbara era bucuroasă că totul urma să se termine curând.

– Mama a făcut cafea. Vrei să-ți aduc? o întrebă Todd.

Barbara o privi pe Lilian care turna cafeaua fierbinte în cești de porțelan de pe bufet. În sfârșit, Jock nu mai era în apropierea vasului cu punci de care nu se dezlipise toată seara.

– Da, aș dori o cafea, îi răspunse ea în cele din urmă, iar el o conduse până la bufet.

În timp ce stăteau de vorbă, sorbind din când în când câte o gură de cafea, se apropiară de ei Connie și Ramon Morales.

– Ne scuzați că vă întrerupem din discuție, dar trebuie să plecăm, îi anunță Ramon. Vroiam să vă spunem la revedere.

– Mă bucur că ați venit în seara asta la petrecere, spuse Barbara pe un ton amabil.

– Ne-a făcut mare plăcere, mărturisi Connie.

– Ramon, îmi pare rău că n-am mai apucat să dansăm, se scuză Barbara aducându-și aminte de impolitețea lui Jock.

– Nu-i nimic. Oricum, eram foarte obosit. La vârsta mea nu mă mai pot zbengui ca un tinerel... spuse el oftând, apoi îl privi pe Todd. Te felicit pentru femeia minunată pe care o ai lângă tine. Cred că ești mândru de ea.

– Sunt, declară el. Și am descoperit deja cât de minunată este.

– Te înșeli, frățioare, interveni Jock, pe care nimeni nu-l auzise apropiindu-se. Cu o mișcare bruscă o înșfăcă pe Barbara de talie și o trase lângă el. Eu am descoperit-o primul. Asta înseamnă că îmi aparține. Vocea lui stridentă răsună pe terasă și toți făcură liniște.

Barbara simți cum sângele începe să-i fiarbă în vene și obrajii i se înroșiră de rușine. Dar privirile curioase ale celor din jur îi dădură puterea să-l înfrunte.

– Te dai în spectacol, Jock. Potolește-te!

– De ce? Crezi că ei n-au observat că nu mi-am putut lua ochii de la tine nici măcar o clipă? Sau privirile pe care mi le-ai aruncat toată seara? Ești a mea, indiferent de semnificația inelului de pe degetul tău, râse el ironic..

– Ești beat, încercă Barbara să-i justifice afirmațiile.

– Serios? întrebă el, ridicându-i bărbia cu un deget. Băutura atenuează simțurile. Dacă sunt beat, cum se face că simt parfumul părului tău și al pielii tale delicate? Barbara rămase fără replică. Mâna lui îi strângea talia cu putere, iar degetul îi înțepa bărbia din ce în ce mai tare. Chiar dacă aș fi fost treaz, tot aș fi vrut să te răpesc și să petrecem o noapte, așa cum...

– J.R.! îl opri Todd făcând un pas și față și dându-i peste mâna care-i împingea Barbarei bărbia.

Jock își smuci brațul și își plesni fără intenție fratele peste obraz. Toți rămaseră înmărmuriți, iar Todd își duse mâna la față.

– Todd, eu...

– Nu-i nimic. A fost doar un accident, îi opri el încercarea de a se scuza.

Alb ca varul, Jock își privi fratele o clipă, după care se îndepărtă cu pași mari și intră în casă trântind ușa.

Barbara își frecă bărbia, încercând parcă să înlăture urmele lăsate de atingerea brutală a lui Jock, apoi se apropie de Todd și, simțindu-se vinovată de ceea ce se întâmplase, întrebă cu glasul stins.

– Te simți bine?

– Nu mă doare.. o liniști el luându-și mâna de la obraz. M-a luat prin surprindere, asta-i tot.

Barbara se întoarse apoi către Ramon și Connie, care asistaseră la tot incidentul și își ceru scuze.

– Îmi pare rău pentru cele întâmplate. Eu...

– Era inevitabil, zâmbi Ramon blând. Asta se întâmplă când doi frați se îndrăgostesc de aceeași femeie...

– N-ai de ce să te simți prost, continuă Connie. Toți regretă întâmplarea asta nefericită, mai ales Jock. E mai bine s-o dăm uitării...

– Așa e, aprobă Ramon. Acum e timpul să vă spunem noapte bună.

După ce cuplul în vârstă părăsi terasa, plecară pe rând și ceilalți invitați. Barbara rămase lângă Todd până când ultimul musafir își luă rămas bun, dar era la fel de nerăbdătoare ca ei să meargă să se odihnească.

Când rămaseră singuri, Todd o strânse în brațe și îi mângâie ușor părul mătăsos.

– N-ai vrea să ne așezăm și să mai stăm puțin de vorbă? A fost o seară epuizantă, trebuie să recunosc, și ne-ar prinde bine un pic de relaxare.

– Aș prefera să merg în camera mea, îl refuză Barbara. Eu...

– Nu trebuie să-mi dai explicații, o întrerupse Todd și o sărută pe colțul gurii. Preferi să fii singură în momentul ăsta. Te înțeleg...

– Asta a fost petrecerea ta de logodnă, iar logodnica te lasă singur imediat ce pleacă ultimul invitat... Poate c-ar trebui să anulăm totul, Todd... Nu cred că asta e ceea ce ți-ai dorit cu adevărat...

– Nu, într-adevăr. Dar sunt un bărbat foarte răbdător. Noapte bună.

– Tu nu vii?

– Nu. Mai stau puțin, spuse el și se îndreptă către bufet pentru a-și turna o ceașcă de cafea.

Barbara intră în casă și trecu prin holul mare. De obicei, ușa camerei în care se intra de pe coridor stătea închisă, însă acum era larg deschisă. Barbara se apropie încet și aruncă o privire înăuntru.

Jock stătea tolănit într-un fotoliu mare de piele cu picioarele întinse pe măsuța de sticlă din fața lui. Avea într-o mână un pahar gol, iar în cealaltă mână își sprijinea capul. În timp ce Barbara îl privea plină de uimire, el ridică de pe jos o sticlă de whisky pe jumătate goală, își umplu paharul și îl dădu peste cap. Deodată, ochii sticloși ai bărbatului se ațintiră asupra

ei, deși nu făcuse nici un zgomot care să poată fi auzit. Trăsăturile lui bronzate erau mult mai închise la culoare, iar între sprâncene i se vedeau câteva riduri de încruntare. Se ridică brusc de pe fotoliu și se îndreptă către Barbara, iar ea făcu un pas înapoi. Jock zâmbi ironic și, fără să-i spună un cuvânt, îi trânti ușa în față.

* * *

A doua zi, era aproape ora prânzului când Barbara ieși din camera ei. Se simțise vinovată pentru tot ce se întâmplase la petrecere și nu reușise să adoarmă decât foarte târziu. Cele câteva ore de somn nu-i alungaseră oboseala și era epuizată. Bănuia că toți ceilalți, inclusiv Jock, se treziseră mult mai devreme, astfel că urma să ia singură micul dejun. Ieși pe terasă de unde putea apoi intra în camera de zi unde știa că o așteaptă o ceașcă de cafea fierbinte. Deodată, auzi vocea plină de mânie a lui Jock.

– Sunt prea mare ca să mă mai plesnești când fac o boacănă, mamă! Nu te amesteca în treburile mele!

Lilian murmură un răspuns, dar Barbara nu-l putu auzi.

– N-am nevoie să-mi spui tu ce e bine și ce nu, replică Jock din nou. Și pentru numele lui Dumnezeu, nu mai țipa la mine!

Barbara ezită un minut. Când auzi ușa trântindu-se, bănui că Jock părăsise încăperea și intră în camera de zi. Dar, spre surprinderea ei, nu o găsi le Lilian la masă, ci pe Jock. Stătea sprijinit pe coate ținându-și capul în ambele palme. Era îmbrăcat cu aceleași haine ca în noaptea precedentă, semn că nu ajunsese în camera lui și dormise lângă sticla de whisky.

– Nu mai sta în pragul ușii, mormăi el și luă o înghițitură din paharul pe care îl avea în față. Intră și ia micul dejun. Asta aveai de gând să faci, nu?

– Am crezut că Lilian e aici, ezită ea o fracțiune de secundă, apoi intră în cameră și își turnă o ceașcă de cafea.

– E în bucătărie. Jock nu se mișcă din poziția inițială și schiță un zâmbet când Barbara trase un scaun de sub masă pentru a se așeza. Poți să-mi ții companie dacă vrei, dar încearcă să nu faci prea mult zgomot.

– Te doare capul?

– Da. Am o stare foarte proastă, rescunoscu el.

– Ce bei acolo? se interesă ea uitându-se în paharul al cărui conținut părea să fie suc de roșii.

– Antonia mi-a pregătit o băutură care să mă trezească. Jock mai luă o înghițitură și se strâmbă. Nici nu vreau să mă gândesc ce e în amestecul ăsta. Tot ce contează e că-și face efectul.

– Acum te-ai trezit? Barbara observă că furia îi trecuse, fiind mult mai liniștit.

– Am avut timp să mă cert și cu mama; asta te interesează de fapt, nu?

– Vai, văd că ești foarte iritat, îl ironiză ea. Sticla nu te-a ajutat să uiți?

Jock îi aruncă o privire ascuțită.

– M-a ajutat să uit că, dintr-o greșeală stupidă, mi-am lovit fratele. Oricum, Todd m-a iertat deja pentru asta.

– A fost un accident. N-ai făcut-o intenționat.

– Da, n-am făcut-o intenționat. Dar dacă aș fi fost eu în situația lui probabil aș fi reacționat mai brutal. Dar Todd, nu... E foarte iertător. Iar eu îi mulțumesc vechiului și bunului meu prieten Jack Daniels că mi-a ținut companie.

– Cu băutura nu rezolvi nimic, Jock, comentă ea.

– Nu, într-adevăr, n-am reușit să mi te scot din minte, căzu el de acord și o privi în ochii albaștri strălucitori. Ba mai mult, au început să mă răscolească amintirile.

Remarca lui o făcu să închidă ochii și într-o secundă un val de amintiri îi inundă mintea. Scuturâ de câteva ori din cap pentru a-și reveni din visare și luă o gură de cafea.

– Atunci, poate ar fi mai bine să nu mai bei atât de mult, îl sfătui ea pe un ton rece.

– Și tu îmi faci morală? Tonul lui devenise sardonic. Văd că toată lumea are ceva să-mi reproșeze. Mai întâi mama, acum tu.

Barbara își aduse brusc aminte de tonul ridicat al vocii lui când vorbise cu Lilian.

– Sunt sigură că mama ta era preocupată de faptul că ai abuzat puțin de băutură.

– Oh, nu. Cu ea am avut altă discuție. Mă acuza că profit de relația pe care am avut-o cu tine.

Barbara tresări și spuse, evitându-i privirea:

– Ei bine, are dreptate.

– Și vrei să spui că ție nu-ți place, spuse el cu o voce blândă și seducătoare. După modul în care reacționezi, cred că-ți place la nebunie.

Un fior puternic traversă trupul Barbarei. Nu putea să nege afirmația lui, dar nici nu putea să tacă și să nu-i dea nici o replică.

– Unor persoane le plac lucrurile care nu le fac bine... Faptul că te las să te apropii de mine, să mă

mângâi și să mă strângi în brațe e un obicei prost. Ești o obișnuință pentru mine, cum sunt țigările pentru fumător. Toți fumătorii știu că tutunul dăunează grav sănătății și cu toate astea nu se pot stăpâni. Numai că eu am reușit să scap de viciul ăsta, Jock. Sufăr într-adevăr, dar voi trece și peste asta.

Ochii lui studiau foarte atent trăsăturile feței ei.

– Crezi că vei reuși? Mie mi-e imposibil. Sunt dependent de tine, iubito.

Declarația lui o punea pe gânduri. Fusese foarte convingător, dar ea nu credea că poate fi adevărat.

– Au trecut șase luni, Jock, îi reaminti ea. Ai stat șase luni fără mine și nu văd nici o urmă de suferință. Te poți descurca foarte bine și fără mine.

– Ce te face să crezi?

– E evident, nu-i așa?

În tot acest timp Jock nu încercase să ia legătura cu ea. Acum era greu s-o convingă de sentimentele pe care le avea pentru ea.

– Când ne-am despărțit, continuă Barbara, a fost pentru totdeauna. Eu m-am descurcat fără tine foarte bine, la fel ai făcut și tu. Hai să lăsăm lucrurile așa cum sunt. Barbara începuse deja să-și piardă controlul. Știa că trebuie să plece înainte de a și-l pierde complet. Te

rog să mă scuzi, rosti ea ridicându-se de la masă, dar trebuie să merg la bucătărie s-o rog pe Antonia să-mi pregătească micul dejun.

– N-ai să te măriți cu Todd! o anunță Jock.

– Asta e decizia mea, nu a ta, replică ea oprindu-se în pragul ușii.

– Atunci o să fac tot posibilul ca decizia ta să-mi convină și mie, concluzionă el.

În zilele următoare, Jock nu făcuse nici o încercare de a-și îndeplini amenințările. De fapt, stătea cât mai departe de ea și Barbara începuse să se întrebe dacă atitudinea lui rece și indiferentă nu făcea parte dintr-un război psihologic.

Duminică merseră din nou la biserica din sat. De data asta, îi însoți și Jock. Barbara era prinsă între el și Todd. Biserica era aglomerată și contactul fizic cu Jock era imposibil de evitat, umărul lui atingându-i necontenit brațul. Când slujba se încheie, Barbara răsuflă ușurată și începu să-și frece ușor brațele pentru a-și destinde mușchii încordați.

– Veniți de Paști la Sandoval, Todd? întrebă Lilian în timp ce se îndreptau spre mașină.

– Cred că nu, îi șopti el. Știi bine că e multă treabă la hotel de sărbători.

– Da... Dar am crezut că o să-ți iei câteva zile libere ca să poți sta mai mult cu Barbara, îi explică ea.

– E o idee grozavă, dar n-o pot pune în aplicare. Todd deschise portiera și o ajută pe Barbara să ocupe un loc din spate, în timp ce Lilian se așeză pe locul din dreapta șoferului.

Lilian se întoarse și privi cuplul din spatele ei.

– Mi-ar fi plăcut totuși să puteți veni de Paști, măcar câteva zile, spuse ea cu regret în timp ce Jock se urcă la volan și porni mașina.

– Că tot vorbim de sărbători și de mese bogate, interveni Todd, sper că Antonia ne-a pregătit prânzul.

– Ăsta e un alt lucru care ne face pe noi doi atât de diferiți, preciză Jock. Barbara privi în oglinda mare prinsă de parbriz și văzu strălucirea ochilor lui căprui și sobri, de animal la pândă. Pulsul ei începu să aibă un ritm nebunesc.

– La ce te referi? întrebă Todd, curios.

– Dacă aș fi stat eu lângă Barbara, pe bancheta din spate, m-aș fi gândit să mănânc ceva, dar în nici un caz mâncare.

Auzind aceste cuvinte, Barbarei îi reveniră în minte amintiri plăcute din vremea în care stătea alături de Jock ore întregi fără să simtă foamea sau setea.

– Jock! Vocea aspră a lui Lilian sună ca o mustrare.

– Da, mamă, am înțeles. O să tac și o să mă fac băiat cuminte, spuse el și zâmbi cinic.

Era inutil, se gândi Barbara, să-i mai spună și ea ceva și preferă să se uite pe fereastră. Nu se putea apăra în nici un fel de cuvintele lui. În trecut, reușea să-i dea replicile potrivite însă acum obosise să lupte. Mâna lui Todd o luă ușor de umăr și o trase la pieptul lui.

– N-ai vrea să înotăm în după-amiaza asta? îi sugeră el Barbarei.

– Ba da... căzu ea de acord, fără să fie prea entuziasmată.

– Dar tu, J.R.? N-ai vrea să ne ții companie? întrebă el.

– Nu-mi face astfel de invitații, Todd. S-ar putea să regreți mai târziu. O să plec de acasă imediat după prânz. Vezi tu, eu am încredere că n-o să se întâmple nimic între voi, rosti el către Todd. Dar tu ai fi un prost dacă ai avea încredere că în lipsa ta nu s-ar întâmpla nimic între mine și Barbara. Ăsta e un avertisment, frățioare. Fii cu ochii în patru...!

* * *

Jock își ținu promisiunea și imediat după prânzul de duminică, plecă de acasă și nu se mai întoarse până luni. Deși nu întrebase pe nimeni, Barbara bănui că era la Crosstimber, unde erau turmele. Era deja destul de târziu și toți îl așteptau cu masa pregătită.

– Ar fi bine să-i spun Antoniei să amâne cina cu douăzeci de minute, zise Lilian uitându-se la ceas. Dacă Jock nu apare până atunci o să mâncăm fără el, precizâ ea și, scuzându-se, plecă de pe terasă.

– Mai vrei niște Cola? îi oferi Todd. Sau preferi să-ți adaug puțin rom în pahar?

Barbara privi paharul pe jumătate gol. Nu știa din ce motive, dar nu dorea să bea alcool în seara aceea.

– Nu. Numai Cola, te rog.

În timp ce Todd îi turna băutura din sticlă, se auzi telefonul sunând și după câteva secunde, vocea lui Lilian.

– Todd! Te caută administratorul hotelului. Spune că a intervenit o problemă urgentă.

– Vin imediat, strigă el și îi întinse Barbarei paharul plin.

Barbara rămase singură pe terasă și admiră razele palide ale soarelui care se oglindeau în apa din piscină, în timp ce frunzele palmierilor erau legănate de o briză ușoară. Privirea i se îndreptă spre stejarii

spanioli, căutându-l inconștient pe Jock. El apăru printre copaci și se apropie de casă cu mișcări lente. Era obosit și avea cearcăne sub ochi. Tricoul de bumbac pe care îl purta era transpirat, iar pantalonii din pânză mulați pe pulpe erau prăfuiți.

Când o văzu pe Barbara, se lumină la față și se îndreptă către ea. La rândul ei, nu-și putea lua privirile de la el și îi studia cu interes fiecare mișcare.

– Credeam că nu mai vii! spuse ea în loc de salut.

Fără să-i dea un răspuns ironic, așa cum se aștepta, Jock o prinse de umeri și își apropie buzele de ale ei. Barbara, sufocată de căldura corpului lui, se lăsă în voia senzațiilor. Jock îi prinse ușor buza de jos cu dinții, apoi o sărută, iar ea îi răspunse instinctiv. O mână îi prinse talia și îi lipi coapsele de trupul lui zvelt, în timp ce cu cealaltă mână îi ridică brațul în care ținea paharul.

– Nici nu știi de câte ori mi-am imaginat că mă vei aștepta așa după o zi grea de lucru, cu paharul ridicat în cinstea mea. Ce bei? întrebă el luându-i paharul dintre degetele încleștate. Cola cu rom? Înainte să primească un răspuns, luă o înghițitură zdravănă din băutură.

– Doar cola... cu lămâie, răspunse ea după ce descoperise singur conținutul.

– Fără rom în seara asta? Vocea lui era extrem de provocatoare, iar apropierea dintre ei o făcea să respire neregulat.

– Da... murmură ea gândindu-se cât de ușor îi căzuse din nou în capcană. O sărutase, iar ea nu se împotrivise nici măcar o secundă.

– Nici eu n-am poftă de alcool în seara asta, spuse el. Nu vreau să uit nimic.

– Și chiar ți-ai imaginat că te-aș aștepta așa în fiecare seară?

– Da, îi răspunse el cu sinceritate.

– Nu încerca să mă prostești cu minciunile tale, Jock, rosti ea neîncrezătoare.

– Minciuni? se miră el ridicându-și sprâncenele. De ce crezi că te-aș minți? Ai uitat că ți-am cerut să vii cu mine?

– N-am uitat. Am refuzat propunerea ta și nu mi-am regretat niciodată hotărârea. După ce o părăsise suferise cumplit chiar dacă fuseseră împreună numai câteva zile. Ce s-ar fi întâmplat cu mintea și sufletul ei dacă ar fi părăsit-o după câteva luni?

Ușa terasei se deschise și Todd își făcu apariția.

– Îmi pare rău că am vorbit atât la telefon, se scuză el. Dar din cauza afacerilor nu pot sta liniștit nici măcar două săptămâni.

– E vreo problemă gravă? întrebă Barbara și încercă să se mute lângă el, dar Jock îi blocă drumul și-i întinse paharul pe care îl umpluse cu Cola.

– A plecat bucătarul șef, începu Todd să-i explice, și la bucătărie e o învălmășeală totală. Dar nu-i nimic neobișnuit. Claude face asta la fiecare două luni. Apoi, privindu-l pe Jock, spuse: Bine că ai apărut! Ne-am fi așezat la masă fără tine.

– Da, mi-a spus Barbara.

– Ai avut o zi grea, nu-i așa, J.R.?

– Lungă și obositoare, confirmă el. Tu și Barbara mai vreți să veniți la Crosstimber mâine?

– Sigur, răspunse el privindu-și întrebător logodnica.

– Da, căzu ea de acord.

– Plecăm dimineață la ora opt, îi anunță Jock și o privi pe Barbara pe sub sprâncene. Te poți trezi atât de devreme?

– Pot, îi replică ea, iritată.

– Jock, ai venit! interveni Lilian. Tocmai i-am spus Antoniei să pună masa în douăzeci de minute.

– Foarte bine. Am timp să fac un duș și să mă schimb. Mă scuzați, vă rog, spuse el și intră în casă. Barbara nu era convinsă că era bine să meargă la Crosstimber. Oricum, era prea târziu să renunțe și nu voia să-i explice lui Todd motivul îndoielilor ei.

Capitolul 9

În dimineața următoare la ora opt, Barbara ieși din casă însoțită de Todd. Se aștepta să-l găsească în curte pe Jock, însă el nu era nicăieri. În schimb, pe aleea din fața casei era parcată o camionetă și o rulotă pentru transportat caii, în care Barbara zări trei armăsari înșeuați.

– Nu mergem călare până acolo? îl întrebă ea pe Todd.

– Nu. E mult prea departe. Mergem cu mașina o perioadă, apoi vom porni călare, îi explică el.

– Cred că am uitat ce proprietate mare aveți... admise ea și urcă în camioneta în care Jock era la volan. Ochii lui se îndreptară către ea și privirea i se ațintă asupra pălăriei pe care o împrumutase de la Lilian.

– Ai reușit să te trezești? se miră el râzând ușor.

– Sunt chiar foarte trează.

Chiar dacă până atunci fusese puțin adormită, când își dădu seama că va fi nevoită să călătorească între cei doi bărbați, i se treziră toate simțurile. Îi era imposibil să evite contactul cu Jock.

– Te-ar deranja dacă aș sta eu la fereastră? îl întrebă ea pe Todd.

– Crezi că lângă mine nu ești în siguranță? o tachină el înainte ca Todd să-i răspundă.

– Dar dacă aș sta la fereastră aș păți ceva? Sau conduci atât de prost încât la prima curbă aș fi aruncată afară din mașină?

– Te-a prins aici, J.R., râse Todd.

– Nu mă interesează unde stați, dar hotărâți-vă odată. Doar n-o să stăm pe loc toată ziua, spuse el și porni motorul.

– Poți să stai la fereastră, Barbara. În felul acesta poți să respiri aer curat.

– Mulțumesc. Ești drăguț, aprecie ea și într-o fracțiune de secundă făcură schimb de locuri, apoi Jock porni la drum.

La mică distanță de casă, Jock vira pe unul din drumurile prăfuite care traversau ferma de la un capăt la

celălalt. Drumul era anevoios și din cauza remorcii cu cai pe care-i transporta era nevoit să înainteze cu viteză redusă. Zgomotul motorului nu lăsa loc de prea multă conversație, și Barbara se abținu să intre în vreo discuție.

Cam la patruzeci de minute de la plecare, ajunseră într-un loc unde erau parcate alte camionete și remorci. Jock parcă mașina lângă celelalte. Barbara se dădu jos din mașină, urmată de Todd și privi în jurul ei. În spatele gardului de sârmă ghimpată din fața lor se zărea o pajiște cu iarbă înaltă, dar nu era nici o urmă de cai sau vite.

Barbara merse în spatele camionetei, unde Jock pregătea harnașamentul.

– Unde sunt ceilalți?

– Au plecat deja, dar îi vom ajunge din urmă, îi explică Jock și după ce scoase caii din remorcă îi întinse frâiele unui armăsar.

Barbara verifică atentă chinga și încălecă, urmată de Todd. Jock deschise poarta gardului de sârmă ghimpată și, după ce trecură cei doi, închise poarta în urma lor și cu o mișcare rapidă încălecă la rândul lui.

Caii nu avură nevoie de comenzi pentru a porni la galop pe câmpul din fața lor. Pe măsură ce se

îndepărtau, lăsând în urmă mașinile care deveniseră minuscule, i se părea că părăsiseră lumea reală pătrunzând parcă într-o scenă dintr-un film cu cowboy.

Deodată se auzi o pocnitură din depărtare, ca o lovitură de bici și Barbara bănui că fermierii nu puteau fi prea departe. Un zâmbet îi înflori pe chip, gândindu-se că în curând se vor alătura grupului de cowboy.

Într-adevăr, după câteva clipe, văzu o turmă imensă de vaci în spatele cărora erau trei fermieri călare. Printre vitele masive alergau hămăind câțiva dulăi lățoși. Când îl zări pe Jock, un tânăr voinic, în cămașa cadrilată, își struni calul și, trăgând de căpăstru, îl întoarse spre el.

– Salut, Clint. Cum merge treaba?

– Știi și tu cum e, spuse tânărul cu o voce plină de viață. Cu unii viței ne jucăm de-a v-ați ascunselea. Bună, Todd, salută el și îi întinse mâna. Îmi pare rău că n-am reușit să ajung la petrecerea din noaptea trecută.

– Nu-i nimic. Mă bucur să te revăd, zâmbi Todd strângându-i mâna. Ea e logodnica mea, Barbara Haynes. Clint Darbey, adjunctul lui Jock.

– Domnișoară Haynes, sunt încântat să vă cunosc, o salută el ridicându-și pălăria.

– Și eu, murmură ea dând ușor din cap.

– Jock mi-a spus că e prima dată când iei parte la mutarea turmei.

– Da, așa e.

– Cred că cea mai interesantă treabă ți se va părea cea pe care o fac Al și Bob, îi explică el și îl privi pe Jock. Acum, trebuie să mutăm vacile în țarcul de lucru.

– Ne vedem acolo mai târziu. Jock îl salută pe Clint și le făcu semn cu mâna lui Todd și Barbarei să-l urmeze.

Porniră toți trei în spatele turmei. Majoritatea vitelor și vițeilor mergeau în direcția dorită de fermieri, dar din când în când se întâmpla ca unele să părăsească turma. Barbara era surprinsă de iuțeala și agilitatea cu care niște animale atât de blânde puteau ieși din rândul celorlalte, țâșnind apoi pe câmpul din fața lor. Era nevoie de manevre pline de abilitate din partea fermierilor pentru a le bloca drumul și a le face să revină în turmă.

– Trebuie să ținem toate animalele grupate, explică Jock.

Turma se îndrepta deja în direcția dorită. Deși era destul de devreme, soarele devenise dogoritor. Barbara simțea cum șiroaie de transpirație îi curg pe

spate. Ar fi pornit la galop pentru a se răcori, dar era nevoită să meargă la pas în spatele turmei care se deplasa încetișor către o destinație numai de Jock știută. Își scoase din buzunar o batistă și își șterse transpirația de pe gât.

– E o zi toridă, comentă Jock, observându-i gestul.

– Nu mă plâng, replică Barbara.

– Dacă era puțin mai cald, cred că puteam să prăjim ouă la soare, remarcă Todd.

Jock făcu semn cu mâna și toți călăreții porniră la trap. Aerul care îi bătea în față era o binecuvântare pentru Barbara.

– Dacă vezi vreo văcuță rătăcită, lasă liberi dârlogii. Va ști el ce să facă. E special dresat pentru asta, o instrui Jock pe Barbara.

Ajunseră curând într-o zonă mai umbrită de coroanele stufoase ale unor copaci. Deodată, un tăuraș negru reuși să se strecoare și să iasă din turmă.

Barbara lăsă frâiele libere, așa cum o învățase Jock, și calul ei porni în urmărire fără nici un fel de îndemn. Încerca să-și țină echilibrul ținând picioarele în scărițe și lipindu-și pulpele de șa. Armăsarul ajunse din urmă tăurașul și, blocându-i drumul, îl aduse înapoi în turmă. În timp ce încetinea, Barbara se rezemă de

gâtul umed al armăsarului. Cursa rapidă îi tăiase răsuflarea și începu să râdă în hohote gândindu-se la experiența prin care trecuse.

– A fost superb! exclamă ea cu ochii plini de entuziasm.

– Dacă mai stai mult printre noi, vei deveni o adevărată fermieră, o lăudă Jock fără nici o urmă de ironie și zâmbi mândru de reușita ei.

Semnalele pe care i le trimitea Barbarei erau puternice. Satisfacția de pe chip îl făcea să pară extrem de fermecător, iar sclipirile din ochi îi făcură inima să-i stea pe loc câteva secunde. Rezistă însă tentației de a se da jos de pe cal și a-i sări în brațe și spuse cu voce calmă.

– Din păcate, nu mai stau mult la Sandoval. La sfârșitul săptămânii, plec împreună cu Todd.

Ea menționase intenționat numele lui Todd. Jock prinse cu o mișcare bruscă frâiele calului ei și o trase aproape de el.

– Încă nu vrei să recunoști, nu-i așa? Nu vezi că Todd nu e pentru tine?

– Nu, nu văd. Și dacă Todd nu e potrivit pentru mine, cu siguranță că nici tu nu ești, replică ea și smulse frâul din mâna lui Jock.

Îmboldi calul și galopă spre copaci pentru a ajunge la Todd.

– Mai ești întreagă după cursa asta nebună? glumi Todd când Barbara se apropie de el.

– Unde ai fost? se forță ea să zâmbească. Am crezut că o să mă ajuți și tu să opresc tăurașul ăla nărăvaș.

– Cred că glumești! râse el. Poate că tu te încumeți la așa ceva, dar eu îmi cunosc limitele.

– A fost amuzant. Fusese într-adevăr o experiență plăcută, mai puțin confruntarea cu Jock.

– Da, dar nu e genul meu..., replică el zâmbind.

În jurul orei prânzului reușiră să aducă turma în țarcul de lucru care era plasat în apropierea drumului unde erau parcate camionetele și remorcile. Erau toți obosiți și hotărâră să ia o pauză.

Având în vedere distanța mare de drum până la fermă era practic imposibil pentru călăreți să plece acasă pentru a lua prânzul. O gustare cu sandvișuri și câte o cană de cafea era tocmai potrivită. Într-una din remorcile fermierilor era și un bidon mare cu apă.

– Să bei multă apă. Ai stat mult în soare și poți face insolație, o sfătui Jock, privind-o în ochi.

– Văd că-mi porți de grijă, replică ea și ca să scape de privirea lui insistentă își umplu un pahar mare cu apă pe care îl bău. Apoi, împreună cu Todd, alese un

loc umbrit sub ramurile unui stejar bătrân și se așezară pe iarbă pentru a lua gustarea rece. Jock rămase în picioare în grupul fermierilor și mâncă ceva în grabă, stând în picioare.

Când termină de mâncat, Barbara își scoase pălăria de pe cap și își răsfiră cu degetele părul pentru a se răcori. Se uită către grupul de cowboy care acum sorbeau din cănile de cafea și îl căută cu privirea pe Jock. Deși era îmbrăcat la fel ca ceilalți, statura lui impunătoare îl făcea să iasă în evidență. Avea autoritate în fața celorlalți și toate calitățile unui bun conducător. Nu trebuia să țipe ca să se facă auzit. Era suficient să înceapă să vorbească și toți își îndreptau atenția către el.

– Ăsta este mediul în care trăiește J.R., comentă Todd observând interesul cu care logodnica lui studia comportamentul fermierilor. E teritoriul lui, nu al meu. E bine că ferma îi aparține. Mie nu mi se potrivește viața asta agitată. Îmi place luxul. Mă descurc mai bine cu diamante și mătăsuri. Tu ce preferi?

– Diamantele nu sunt chiar pe gustul meu. Nu-mi doresc o viață luxoasă, dar îmi place să am confort, admise ea. Tot ce vreau e să mă simt bine; la fel ca Jock, răspunse ea fără să vrea.

– Într-adevăr, J.R. se simte în elementul lui aici.

Era o mare diferență între cei doi frați. Jock acceptase provocarea de a face față unei vieți tumultuoase, în timp ce Todd preferase o viață liniștită. Aveau amândoi putere și prestigiu. Todd era proprietarul unui hotel, iar Jock al unei ferme, dar greutățile cu care se confruntau fiecare dintre ei erau incomparabile. Todd nu trebuia să lupte cu boala, cu seceta, cu natura însăși.

Era imposibil de făcut o comparație între cei doi frați. Un măr nu seamănă cu o portocală, deși sunt amândouă fructe. Era bine că nu existau multe asemănări între cei doi, se gândi Barbara. Nu și-ar fi dorit să-l privească pe Todd și să și-l imagineze pe Jock.

Nechezatul și fornăitul cailor o trezi din visare. Pauza luase sfârșit și era timpul plecării. Barbara îl privi pe Jock apropiindu-se și simți o strângere de inimă.

– Vrei să vezi care e operațiunea următoare, acum, când vitele sunt deja adunate în turmă? o întrebă el direct.

– Da, sigur, răspunse ea și acoperindu-și capul cu pălăria se ridică în picioare și îl privi pe Todd care, spre surprinderea ei, se așeză mai confortabil sprijinindu-se de copac.

– Mergeți voi! îi îndemnă el. Eu nu pot să suport mirosul de la țarcuri. Prefer să privesc de aici.

– Ești gata? o întrebă Jock.

Barbara ezită, însă era prea târziu să-l refuze. În plus, era interesată de ceea ce avea să urmeze, chiar dacă Todd nu era.

– Sigur, căzu ea de acord și se îndreptară împreună către țarcuri, unde activitatea începuse deja. Câțiva fermieri erau înăuntru și Barbara se sprijini de barele de lemn ale țarcului pentru a privi mai bine.

– Trebuie separate vacile de viței, îi explică Jock.

Nu era o operațiune prea plăcută nici pentru vite nici pentru vițelușii lor. Un fermier intra călare în țarc și prindea pe rând fiecare vițel. Privind, Barbara își aduse aminte de concursul la care asistase cu câteva zile înainte. Una din probe consta exact în prinderea vițeilor cu lasoul, dar atunci nu rămăsese atât de impresionată. Acum, totul era real și fiecare greșeală a fermierilor însemna timp și energie consumată.

– După ce vițelușii sunt prinși, continuă Jock, sunt închiși într-un țarc mai mic, unde sunt însemnați. Uite acolo! îi arătă el în timp ce se deplasa.

Barbara îl urmă fără să comenteze și ascultă atentă explicațiile lui Jock. Tehnica prin care viteii erau marcați cu emblema fermei Sandoval era foarte avansată. Nu se mai folosea fierul încins, ci un mecanism special.

– Putem marca în medie cincizeci de vite pe oră. Înainte eram nevoiți să le legăm de picioare cu frânghii groase și să le punem la pământ, iar dacă reușeam să terminăm toată treaba în câteva zile, eram fericiți. Acum totul se desfășoară mult mai repede. E mai simplu și pentru noi și pentru viteii pe care nu-i mai chinuim. Acum operațiunea e mult mai eficientă. Am făcut un progres vizibil– privirea i se ațintì asupra ei și continuă în șoaptă – ceea ce nu se poate spune și despre noi.

Barbara rămase nemișcată auzind aluzia neașteptată.

– Noi nu putem face progrese pentru că sunt logodită cu Todd. Știi bine lucrul ăsta, replică ea pe un ton tăios și privi în continuare activitatea din țarc.

– Da, dar nu-l iubești, Barbara, o acuză el și prinzându-i obrajii între degete îi întoarse fața către el. Dacă ai fi îndrăgostită de el, nu ai reacționa astfel la atingerile mele. Nu poți să mă contrazici. Când te

sărut, când te ating, inima îți bate nebunește... ca și acum. Ochii lui căprui îi cercetau trăsăturile feminine cu mare interes. Am auzit că torci ca o pisică atunci când te țin în brațe. Sunt sunete de care nu ești conștientă. Dar eu le aud. Nu are nici un rost să negi.

– Nu neg... Cum ar fi putut să-l contrazică? Deși simțea cum picioarele i se înmoaie, reuși să-și stăpânească emoțiile. Ne-am potrivit întotdeauna foarte bine. Ești un maestru în a îndeplini cele mai nebunești dorințe ale unei femei. Să nu-mi spui că sunt singura femeie care-ți răspunde în felul ăsta. Ai o abilitate nemaipomenită.

Replica ei îl înfurie. Fruntea i se încreți și buzele i se subțiară. Jock era atât de aproape de ea încât Barbara putea simți căldura corpului lui.

– Niciodată n-am spus că ai fost prima sau singura femeie cu care am făcut dragoste, rosti el răspicat.

Barbara simți o înțepătură în inimă. Era una din numeroasele lui cuceriri, pe care încă o ținea prin preajmă pentru distracție. Dar era hotărâtă să nu-i mai cedeze de fiecare dată când pocnea din degete.

– Când ne-am despărțit, mi-ai propus să rămânem prieteni. Atunci te-am refuzat pentru că nu aveam nici

cea mai mică intenție de a te revedea, declară Barbara cu o voce încordată. Da, din moment ce mă mărit cu fratele tău ar putea fi cea mai bună soluție. A fost ideea ta, Jock! Poate ar trebui să chibzuiești mai mult. Îi întoarse spatele, dar nu reuși să facă doi pași, căci auzi șuieratul lasoului în aer și deodată se pomeni prinsă în jurul mijlocului. Jock o trase spre el până o cuprinse în brațe și întorcându cu fața o privi în ochi. Mânia i se putea citi pe față, dar și ea era furioasă.

– Ție chiar îți place să te dai în spectacol, nu-i așa? îl ironiză ea.

– Să nu mai fugi de mine, Barbara, o amenință el. Să nu-mi mai întorci spatele niciodată!

– ... că altfel..., îl tachină ea, ce ai să-mi faci?

– Femeie, nu mă provoca! o preveni el și, strângând din dinți, slăbi strânsoarea din jurul mijlocului ei și o eliberă.

Barbara se sperie de sclipirile pe care le văzu în ochii lui. Făcu câțiva pași înapoi, apoi se întoarse. Jock nu o opri și Barbara se îndreptă spre Todd care o aștepta sprijinit de același copac. Ațipise și se trezi abia când Barbara se așeză pe iarbă lângă el. Nu văzuse și nu auzise nimic din cele întâmplate între ea și Jock.

– Mirosul ăla groaznic de la țarcuri nu ți-a priit , nu-i așa? o întrebă el observând paloarea din obrajii ei. Acum știi de ce n-am vrut să vin cu voi.

– Da... murmură ea.

– N-ai vrea să călărim? În felul ăsta ai respira aer curat și ți-ai reveni, îi propuse el ridicându-se în picioare și îndreptându-și spatele.

– Ba da, acceptă ea ca să scape de privirea lui Jock și de un alt posibil conflict.

Era deja destul de târziu când s-au întors la țarcuri. Activitatea se încheiase și Jock îi aștepta în camionetă. Urcară cu grijă caii în remorcă apoi porniră spre casă. Barbara se așeză din nou pe locul de la fereastră, punându-l pe Todd drept paravan între ei și tot drumul nu scoase nici un sunet.

Capitolul 10

Barbara se întinse pe pat dar nu reuși să adoarmă. După noaptea cu petrecerea în care nu ațipise aproape deloc și ziua aceea extenuantă, s-ar fi așteptat să doarmă buștean. Dar gândurile continuau să-i răscolească mintea și să-i alunge somnul. Își ridică ușor capul de pe perna moale și se uită la ceasul de pe noptieră care era luminat de razele lunii. Era trecut de miezul nopții. Se ridică din pat și ieși pe balcon, în liniștea nopții. Aerul era călduț și plăcut așa că nu se întoarse în cameră să-și pună halatul. Luna rotundă, bine conturată, părea că o privește de pe bolta înstelată, iar adierea ușoară făcea frunzele copacilor să tremure. O pasăre de noapte începu să cânte și Barbara o căută cu privirea printre ramurile groase. Se aplecă peste marginea de metal a balconului, dar nu reuși să distingă nimic în copacul din fața ei. Nu-i mai

auzi ciripitul și bănui că zburase. Și-ar fi dorit să-și ia zborul o dată cu ea, să lase totul în urmă și să o ia de la început. Se așeză pe marginea înălțată a balconului sprijinindu-și spatele de peretele de piatră, închise ochii și inspiră adânc aerul curat. La un moment dat i se păru că aude un zgomot venind din interiorul casei dar în toate camerele era întuneric, cu excepția dormitorului ei, în care era aprinsă o veioză mică. Închise din nou ochii și gândurile începură să-i zboare spre lucruri abstracte, legate de importanța infimă pe care o are individul în fața Universului. Deodată, sunetul unor pași pe balcon o trezi din visare și o mână puternică o prinse de umăr. Îi sări inima din piept când deschise ochii și-l văzu în fața ei pe Jock.

– Cum ai ajuns aici? îl întrebă ea îngrozită. Ce cauți aici?

– Am văzut lumină și am bătut la ușă. Nu mi-ai răspuns și am vrut să mă conving că n-ai pățit nimic, explică el apropiindu-se.

– N-am pățit nimic, așa că poți pleca, spuse ea încrucișându-și brațele la piept.

– N-ai putut să adormi? o întrebă el stând la mai puțin de doi pași de ea.

– Nu.

– Nici eu. Jock făcu o pauză, dar ea nu-i replică. Sincer să fiu, n-am văzut lumina aprinsă în cameră, ci

te-am văzut pe tine pe balcon. Din păcate, n-am avut pe ce să mă cațăr până la tine și am ales metoda clasică. Am intrat pe ușă.

– De ce te-ai mai deranjat? Nu-mi doresc compania ta, îl respinse ea, dar în adâncul sufletului își dorea să rămână.

– Ești sigură? Mâna lui începu să-i mângâie umărul gol, strecurându-se pe sub breteaua cămășii de noapte.

– Te rog să pleci, îl imploră ea disperată. Dacă se trezește cineva și te găsește în dormitorul meu la ora asta?

– Nu-ți face griji. În afară de noi, dorm toți, o liniști el. Și nu se vor trezi, decât dacă vei face gălăgie.

– Dacă nu pleci, încep să țip, îl amenință ea.

– N-ai să faci asta, râse el. Doar nu vrei ca mama sau Todd să mă găsească în camera ta „la ora asta"... De ce crezi că noi suntem singurii care nu putem dormi?

– Nu știu și nici nu mă interesează, încercă ea să spună pe un ton aspru, dar vocea i se înmuie când îl privi.

– Crezi că noaptea asta minunată e de vină? murmură el și îi cuprinse mâinile cu ambele brațe. Barbara era prinsă între peretele de piatră din spatele ei și pieptul vânjos al lui Jock.

– Jock, lasă-mă în pace, te rog, șopti ea în timp ce trupul începea să reacționeze la atingerile lui.

– Nu asta îți dorești? Capul lui se aplecă spre gâtul ei și îi prinse ușor pielea între buzele cărnoase. Îți dorești același lucru ca și mine, iubito! De ce te împotrivești?

– Oprește-te! îi ceru ea și-i împinse capul pentru a scăpa de atingerea lui senzuală.

Privirea lui Jock se îndreptă spre sânii ei în timp ce mâinile îi alunecară pe sub cămașa de satin. Un fior puternic îi străbătu tot corpul când o trase spre el.

– Todd nu e bărbatul potrivit pentru tine, îi murmură Jock suflându-i aer cald în ureche. De ce nu vrei să recunoști? Îți dorești să facem dragoste la fel de mult ca și mine.

Vorbele lui o răvășiră, dar reuși să-i răspundă pe un ton plin de sarcasm

– Ăsta e un exemplu de mentalitate bărbătească... Crezi că tot ce trebuie să faci e să-ți ții trupul lipit de al meu și-ți voi îndeplini orice dorință?

– N-ai s-o faci? o întrebă el zâmbind.

Pentru a-i dovedi că avea dreptate, îi prinse sânul rotund în palmă și începu să-l mângâie cu mișcări lente, circulare. Barbara închise ochii câteva clipe și se lăsă pradă senzațiilor. Când Jock își schimbă poziția

pentru a se sprijini de un colț al balconului. Barbara încercă să scape din îmbrățișare, dar Jock o prinse de talie strângând-o mai tare.

– Unde vrei să fugi, iubito?

– De ce nu vrei să mă lași în pace? protestă ea cu voce stinsă.

– Te voi lăsa când vei scoate inelul ăla de pe deget, spuse el și se îndepărtă puțin.

Barbara profită de moment și fugi în dormitor, în timp ce cu o mână își scoase inelul de logodnă.

– Uite, l-am scos! exclamă ea și lăsă bijuteria pe noptieră.

– Locul lui este acolo, spuse el intrând în încăpere și zâmbind satisfăcut, iar locul tău e lângă mine. Cu o mișcare rapidă îi prinse trupul în brațele lui puternice și înainte ca ea să poată spune ceva îi acoperi gura cu buzele și o sărută. Degetele ei se încleștară pe spatele lui, încercând parcă să se agațe de un fir nevăzut ce o ținea cu picioarele pe pământ.

– Mi-am scos inelul, îi spuse ea după ce îi dădu drumul. Mi-ai promis că mă lași în pace dacă o fac, îi aminti ea suspinând.

Jock o privi surprins.

– Doar nu vorbești serios!... Îți dai seama că nu pot pleca acum.

– Nu mai port pe deget inelul de logodnă de la Todd. Și îți promit că n-o să-l pun la loc nici după ce o să pleci tu. Barbara își lăsă puțin capul pe spate pentru a-i evita privirea scrutătoare și-i împinse pieptul cu mâinile. Ți-ai dat cuvântul, Jock. Sau tu nu te ții niciodată de promisiuni?

El îi prinse părul de la ceafă și o forță să-l privească.

– Nu vrei cu adevărat să plec. Buzele tale murmură ceva, dar trupul tău susține exact contrariul. Crede-mă, îți cunosc dorințele foarte bine. Iar acum știu sigur că vrei să facem dragoste, insistă el.

– Tot ce vreau, e să pleci, declară Barbara pe un ton de gheață, fără să-și trădeze emoțiile. Mi-ai spus că vei pleca!

Mâinile lui îi alunecară de pe umeri pe șolduri și degetele i se înfipseră în carne.

– Ce vrei să faci din mine? o întrebă el cu voce joasă.

– Încerc să te fac să-ți respecți promisiunea. Mi-am scos inelul. Acum lasă-mă în pace! se răsti ea.

Ochii ei albaștri urmăreau expresia indecisă a feței lui. Știa că dacă Jock va insista, nu va mai putea să-l refuze. În cele din urmă o împinse ușor în spate și făcu doi pași înapoi. Barbara se așeză pe marginea patului, așteptând ca el să iasă din cameră.

– Bine. Fie cum zici tu. Voi pleca. De data asta voi pleca, repetă el plin de mânie. Dar știu că inima ta nu-și dorește asta și niciodată n-o să mă poți convinge să-mi schimb părerea.

– Atunci, pleacă. Barbara simțea că-și pierde controlul. Simțea cum sângele îi fierbe în vene și lacrimile i se adună în ochi, gata oricând să erupă ca un vulcan. Nu știa cât timp mai poate să se stăpânească.

– Îți mulțumesc, spuse el cu voce răgușită. Vom petrece amândoi o noapte plină de singurătate și frustrare, când am putea să dormim satisfăcuți ținându-ne în brațe.

– Ai de gând să pleci, sau nu? întrebă ea văzând că Jock nu se urnea din loc.

– Da, plec! îi răspunse el și deschise ușa dormitorului. Se opri în prag și o privi. Să ai o noapte minunată! îi ură el și trânti ușa în spatele lui.

Barbara izbucni în lacrimi și își acoperi fața cu perna. Jurase că nu va mai plânge niciodată din cauza lui Jock, dar acum nu se mai putea abține. Nu putea face nimic pentru a opri șiroaiele de lacrimi care-i umezeau obrajii. Stătea ghemuită în pat, simțind durere în suflet.

Rămase mult timp în starea aceea mizerabilă, privind fără să clipească umbrele de pe tavan. Somnul

nu i-ar fi ușurat suferința. Întoarse capul pe pernă și privi spre noptieră. Inelul de logodnă de la Todd strălucea luminat de razele puternice ale lunii. Jock o forțase să ia o decizie corectă: nu mai avea de gând să se mărite cu Todd. Jock ar fi stat tot timpul în calea fericirii lor.

Barbara realiză că afecțiunea ei pentru Todd nu putea deveni niciodată dragoste. Avusese nevoie disperată de prietenia lui și de aceea acceptase inelul, dar din același motiv nu putea să-l accepte ca iubit. N-ar fi putut accepta mult timp în postura aceea nici un alt bărbat. Jock îi pătrunsese în fiecare colțișor al sufletului și nu exista loc pentru altcineva.

Nu mai avea nici un rost să continue să se prefacă. Avea de gând să-i dea lui Todd inelul chiar în dimineața aceea, adică peste câteva ore. Se întinse din nou pe spate, privind nemișcată tavanul și mai luă o hotărâre. Nu mai avea nici un motiv să rămână la fermă. Apropierea de Jock putea provoca un dezastru și nu putea risca acest lucru.

Într-o secundă, sări jos din pat, trase valizele de sub pat și, deschizând ușile de la dulap, începu să-și împacheteze hainele. Era hotărâtă să-și urmeze planurile și nimeni, nici măcar Jock, nu-i putea sta în cale.

* * *

De la balcon, Barbara privi răsăritul soarelui. Îl auzise pe Jock ieșind din camera lui foarte devreme. Îi recunoscuse pașii pe scări. Puțin mai târziu, o auzi pe Lilian și apoi dușul din camera alăturată în care locuia Todd. Când acesta ieși din cameră, Barbara îl zări pe Jock, care se îndrepta către grajduri. Îl privea pentru ultima oară. Barbara știa că imaginea lui i se imprimase în memorie și că avea să-și amintească necontenit de el. Îl urmări cu privirea până când nu-l mai văzu, apoi părăsi balconul.

Valizele erau pregătite lângă pat. Se opri pentru a lua inelul de logodnă de pe noptieră, apoi își continuă drumul și ieși pe hol. Todd era la jumătatea scărilor când ea ieși din încăpere.

– Todd! îl strigă ea.

– Ce devreme te-ai trezit în dimineața asta! comentă el și se opri în hol. Ochii lui mari admirară bluza albastră înflorată care se potrivea perfect cu piatra mare albăstruie care atârna pe un lanț în jurul gâtului ei. Văd că te-ai gătit! Vrei să pleci undeva?

– Da. Barbara se opri pe ultima treaptă pentru a-l privi în timp ce se gândea cum să înceapă discuția delicată.

– Hei... mormăi el și întinse mâna pentru a-i mângâia obrazul. Ce s-a întâmpat cu tine de ți-au apărut cearcăne? N-ai putut să dormi?

– Nu prea, recunoscu ea. Ține!

Cu un gest simplu, îi puse inelul de logodnă în palmă și îi strânse degetele peste el.

– Ce e asta? se uită el confuz la bijuterie.

– Nu pot să mă căsătoresc cu tine, Todd. Mi-am dat seama în noaptea asta. Așa că îți înapoiez inelul, spuse ea cu voce stinsă.

– De asta n-ai închis ochii toată noaptea? o întrebă el.

– În mare parte, da. Îmi pare rău, Todd, își ceru ea scuze cu vădită sinceritate. N-ar fi trebuit să accept inelul de la bun început. Și n-ar fi trebuit să-l accept când am aflat că Jock e fratele tău.

– Nu-mi pasă de J.R., protestă el. Am vrut să-l păstrezi fiindcă te iubeam.

– N-am vrut niciodată să te rănesc, Todd. Te rog să mă crezi. Ai fost atât de bun cu mine încât mi-aș fi dorit ca lucrurile să se termine altfel. Barbara îl privea îngrijorată, cu ochii larg deschiși, cerându-i s-o înțeleagă. Știu cum e să suferi. De asta n-am intenționat nici o clipă să te rănesc.

Todd respiră adânc și învârti inelul între degete, privindu-l în tăcere câteva secunde.

– Ceea ce încerci tu să-mi spui, cu diplomație, e că nu mă iubești, nu-i așa?

– Nu atât cât ar trebui, îi confirmă ea. Nu așa cum meriți să fii iubit. Îmi pare rău.

– E vorba de J.R., nu-i așa? Ești încă îndrăgostită de el, zise Todd. Colțurile gurii i se lăsară în jos și întristarea îi marcă trăsăturile.

– N-am vrut să fie așa...

– Nu pot spune că sunt surprins, replică Todd resemnat. Am bănuit că așa se va întâmpla până la urmă atunci când mi-ai spus ce a însemnat J.R. pentru tine.

– Ar fi trebuit să știm amândoi cum stau lucrurile, înainte de a veni la fermă, spuse ea cu tristețe.

– Nu mai fi necăjită, o consolă el și-i cuprinse umerii cu brațul. Dacă am fi știut, n-am mai fi venit aici venit aici, și ne-am fi întrebat întotdeauna dacă între voi s-a terminat totul. Acum e clar că nu. Todd privi încă o dată inelul de logodnă înainte de a-i da drumul în buzunar. J.R. știe ce se întâmplă? Știe că mi-ai dat inelul înapoi?

– Da, murmură ea. Simțea din nou că brațul care o apăsa ușor pe umăr îi oferea protecție. Avea nevoie de sprijinul lui Todd, dar știa că de acum înainte nu se va mai putea baza pe el așa cum făcuse în trecut. Dar asta nu schimbă cu nimic relația mea cu Jock, îi explică ea.

– Și acum, ce ai de gând să faci?

– Vreau să plec, Todd; astăzi, chiar în dimineața asta, dacă se poate.

Todd o îndepărtă puțin ca să-i privească figura hotărâtă.

– Dar la serviciu nu trebuie să te duci până luni. Mai ai încă patru zile de concediu. N-are nici un rost să te întorci acum.

– Ba da, insistă Barbara. Nu mai suntem logodiți, Todd. Nu pot rămâne aici. Nu pot avea pretenția să mă ții în casa ta.

– Ești invitata mea, încercă el s-o convingă. Nu mai ești logodnica mea, dar îmi poți fi prietenă.

– Înțelege-mă, Todd. Nu mai pot sta aici. Nu pot sta sub același acoperiș cu Jock, îi spuse ea în cele din urmă adevăratul motiv.

– Da, ai dreptate, recunoscu el.

– Dar asta nu înseamnă că dacă eu renunț la cele patru zile de vacanță trebuie să faci și tu același lucru. Dacă mă duci cu mașina în cel mai apropiat oraș, de acolo pot lua autobuzul, îi sugeră ea.

– Nici vorbă! Eu te-am adus aici, eu te duc înapoi, promise el.

– Bagajele mele sunt gata. Le-am lăsat lângă ușă, în camera mea.

– Văd că ești foarte hotărâtă să pleci în dimineața asta, nu-i așa? spuse el și începu să râdă. Cum ai reușit? Ai stat toată noaptea trează și ți-ai făcut valizele?

– Da, recunoscu Barbara și râsul lui se transformă într-un zâmbet șters.

– Cred că dacă n-aș fi vrut să te duc până la autobuz sau chiar până acasă, ai fi plecat pe jos, nu-i așa?

– Da. Cu cât plec mai repede de aici, cu atât mai bine, declară ea.

– Nu vrei să-ți iei rămas bun de la Jock? Știe că pleci?

– Nu. Și nu vreau să-l văd. Ne-am luat rămas bun acum șase luni și nu pot să trec din nou prin asta. Un fior îi trecu pe șira spinării și începu să tremure, iar Todd o trase mai aproape de el, ca și cum ar fi vrut s-o încălzească.

– Bine. Nu voi încerca să te fac să te răzgândești. E decizia ta dacă vrei să-l vezi sau nu, înainte să pleci. Dar cunoscându-l pe fratele meu, îmi dau seama că nu va fi încântat când va afla, spuse el.

– Nu mă interesează dacă-i place sau nu. Așa stau lucrurile și nu mai are ce să facă, rosti Barbara, dar cu mai puțină convingere.

– Aș vrea să lămurim un lucru referitor la relația noastră. Știu că nu mai suntem logodiți, mi-ar face deosebită plăcere să te mai văd din când în când. Todd afișă un zâmbet cald și continuă ca și cum i-ar fi citit gândurile. Să nu cumva să crezi că voi încerca să-ți pun din nou inelul pe deget. Doar că îmi place să stau în preajma ta și n-aș vrea ca lucrul ăsta să se schimbe.

– Când voi ajunge din nou la Miami... făcu ea o scurtă pauză pentru a formula propoziția dificilă... vreau să cer transferul de la liniile aeriene.

– Unde? întrebă Todd încruntându-se.

– Nu-mi pasă; vreau doar să fiu cât mai departe de Florida.

– Nu... N-am să stau cu mâinile în sân în timp ce tu vrei să-ți schimbi viața în felul ăsta, spuse Todd scuturând din cap. Nu-mi place ideea de a fi din nou singură, Barbara.

– Tu nu-ți dai seama, Todd? Ultima dată, tu m-ai ajutat să trec peste asta, argumentă ea. Mi-ai dat curaj să merg mai departe, dar de data asta va trebui să mă descurc singură. Nu pot să plâng veșnic pe umărul tău.

– Poate că nu, dar... Todd se opri înainte ca Barbara să-i afle punctul de vedere și zâmbi. Vorbim mai târziu despre asta. Merg să-ți duc bagajele la mașină. Între timp, te rog să-mi pregătești niște cafea și suc.

– Bine. Dar mai întâi vreau să-mi iau rămas bun de la mama ta... și să-i explic.

– Așa să faci. Todd o sărută pe obraz, apoi o îmbrățișă. Rămase în poziția aceea puțin mai mult decât era necesar, după care îi dădu drumul și privi cum urcă scările.

Barbara se uită în urmă și își aduse aminte ce îi spusese Jock. Todd va trece cu ușurință peste despărțire. Întotdeauna va avea destul loc în suflet pentru persoana următoare. Ar fi trebuit să ia lecții de la el, gândi Barbara și își continuă drumul.

Intră în camera de zi, unde Lilian Gaynor stătea la masă cu o cană de cafea în față. Când o văzu, zâmbi surprinsă de apariția ei matinală.

– Vai, dar ce devreme te-ai trezit astăzi! se miră Lilian.

– Da, într-adevăr. Barbara se uită la ceas, care arăta aproape ora șapte.

– Cafea? o îmbie Lilian. Ești foarte drăguță în dimineața asta. Tu și Todd plecați undeva? se interesă ea în timp ce-i turnă într-o cană băutura fierbinte.

– De fapt... Todd mă duce înapoi la Miami. Plec în dimineața asta, o informă Barbara.

– Deja? întrebă Lilian surprinsă. Credeam că stați până duminică.

– Planurile noastre s-au schimbat... Vezi... i-am înapoiat lui Todd inelul de logodnă. Privirile celor două femei se întâlniră, iar Lilian încercă să-și păstreze calmul.

– Când s-a întâmplat asta? întrebă ea, curioasă.

– În dimineața asta. Am vorbit cu Todd acum câteva minute, îi explică ea.

– El unde e acum? Lilian privi nedumerită către ușa întredeschisă.

– Duce valizele mele la mașină.

– Și Jock ce a spus când a aflat? întrebă ea cu voce tare, dar continuă în gând. Nu-i de mirare că a plecat de acasă atât de tulburat!

– Nimic. Nu știe că plec, răspunse Barbara și, luând cana de pe masă, sorbi din cafeaua tare.

– Nu știe? repetă Lilian. Și nu vrei să-ți iei rămas bun?

– Nu, nu cred că are rost, murmură ea.

– Dar, cu siguranță că...

– I-am refuzat pe fii tăi. Și știu amândoi lucrul ăsta, replică Barbara. Jock pur și simplu nu voia să creadă că totul se terminase între ei, iar ea nu voia să-i dea prilejul s-o convingă să-și schimbe decizia. M-a rugat Todd să-i pregătesc o cafea și niște suc, schimbă Barbara subiectul și Lilian umplu încă o cană.

– Plecați chiar acum? întrebă din nou Lilian.

– Da. E mai plăcut să conduci când e răcoare și soarele nu e atât de fierbinte, găsi Barbara un motiv credibil.

Todd intră în camera de zi frecându-și palmele în semn că treaba era gata.

– Le-am dus. Aia e cafeaua mea? întrebă el arătând cu degetul spre cana pe care Lilian o umplea.

– Da. Barbara tocmai mi-a spus că pleacă. Cred că n-ai de gând să pleci la drum fără să mănânci ceva înainte.

– O să ne oprim undeva când o să ni se facă foame, o asigură Todd.

– Nu se poate! Sunt niște pateuri în bucătărie. Măcar atât să mâncați înainte de plecare.

– Dar nu mi-e foame, protestă Barbara.

– N-are rost să te împotrivești, interveni Todd. Mama întotdeauna face cum vrea ea. Așa că n-ai să scapi.

– Așa e, îi dădu Lilian dreptate.

– Du-te și adu pateurile, mamă, o sfătui el.

– Mă întorc imediat, promise și ridicându-se de la masă, porni către bucătărie.

– Barbara, toarnă-mi te rog și niște suc de portocale, îi ceru Todd.

Ea umplu două pahare cu suc proaspăt. Nu avea nici un sens să încerce să grăbească lucrurile, dar întârzierea nu-i convenea deloc. Îi întinse paharul lui Todd, care se așeză la masă lângă ea.

Capitolul 11

La insistențele lui Lilian, Barbara verifică de două ori camera în care locuise pentru a fi sigură că nu uitase nimic. Nu mai avea nimic acolo, cu excepția câtorva amintiri care oricum aveau s-o urmeze pretutindeni.

Todd și mama lui o așteptară în hol, la capătul treptelor. Barbara avu un sentiment ciudat când Lilian o îmbrățișă de rămas bun. Știa că o înțelesese. Putea citi asta în ochii căprui ai femeii

– La revedere, draga mea. Mi-ar fi plăcut să fii nora mea, spuse ea.

– La revedere, Lilian, răspunse Barbara, dar nu-i spuse că i-ar fi făcut plăcere să-i fie soacră...

– Ești gata? o întrebă Todd și deschise ușa. Mamă, eu o să mă întorc după-amiază.

– Bine.

Barbara se opri câteva clipe în curte și privind înapoi, îi făcu semn femeii cu mâna. Todd închise ușa în urma lui și veni lângă ea.

– Nu trebuie să mă conduci până acasă, Todd, îi repetă ea simțindu-se vinovată.

– Credeam că ne-am înțeles în privința asta. Te duc și cu asta basta. O luă de braț și o conduse spre mașină. Trecură pe lângă fântâna arteziană din curte a cărui susur îi amintea Barbarei de lacrimi. Mașina lui Todd era parcată în fața curții. El ajunse înaintea ei și deschise portiera.

– Ce vrea să însemne mesajul ăsta, Todd? se auzi deodată vocea lui Jock.

Barbara își întoarse capul și îl văzu venind spre ei dinspre terasă.

– Cum ai putut să-mi faci una ca asta? îl acuză ea pe Todd, privindu-l cu mânie. Barbara crezu pentru moment că Todd îl anunțase de plecarea ei.

– Antonia a venit la grajduri cu un mesaj de la mama pe care scrie că Barbara pleacă, continuă Jock fără să vadă că ea stătea de partea cealaltă a mașinii.

Așadar, Lilian îi trimisese mesajul, nu Todd, se gândi ea. Oricum, nu mai avea ce să facă și ieși din spatele mașinii. Privirea scrutătoare a lui Jock se ațintă asupra ei.

– E adevărat, confirmă Barbara. Plec.

– Fără să-mi spui și mie? Plecai fără să-ți iei rămas bun? o acuză el.

– De câte ori vrei să ne spunem adio? replică ea. Privirea lui alunecă spre mâna ei stângă. I-am dat inelul înapoi. Ți-am spus că am s-o fac, continuă ea.

– Mi-ai spus multe lucruri, dar ai făcut cu totul altceva. N-ai să pleci, Barbara.

– Lasă-mă în pace, Jock. Lasă-mă să plec! Barbara îi întoarse spatele pentru a se urca în mașină.

– De data asta nu te las. Trebuie să discutăm, insistă el prinzându-i brațul.

– Nu! se împotrivi ea trăgându-și mâna și apelând la Todd. Vreau să plecăm, Todd.

– Nu plecați nicăieri decât dacă spun eu. Jock nu-i dădu șansa fratelui său să comenteze și continuă. Todd știe că nu trebuie decât un cuvânt și fiecare ieșire din ferma asta va fi blocată de oamenii mei în câteva secunde. N-ați putea părăsi ferma Sandoval fără să fiți opriți. Așa că va trebui să stăm de vorbă.

– Are dreptate, Barbara, recunoscu Todd.

– Se pare că n-am de ales, recunoscu ea în cele din urmă.

– Nu, n-ai.

Jock o prinse de braț fără o vorbă și o împinse în fața lui spre casă.

Era o confruntare pe care Barbara ar fi vrut s-o evite și profită de aceste câteva minute de tăcere pentru a-și pregăti discursul.

Ajunși în casă, Jock o conduse într-un birou mic și închise ușa.

– De ce pleci? o întrebă întorcând-o cu fața și privind-o în ochi. Mâinile lui o strângeau tare de umeri.

– Pentru că nu mai am nici un motiv să rămân, răspunse ea repede, fără să i se simtă emoțiile în voce.

– Eu vreau să rămâi. Nu e un motiv suficient de bun?

– Nu... replică ea înfruntându-i privirea.

– Nu-i destul de bun, nu? repetă el scuturând-o puternic. Aproape că m-ai scos din minți și tot nu e suficient, murmură el enervat. Nu vezi cât de mult te doresc? Nu fac decât să mă gândesc la tine zi și noapte...

– Termină! îl întrerupse ea protestând furioasă. Șase luni, Jock! Nu te-ai gândit deloc la mine timp de șase luni! N-am primit de la tine nici măcar un telefon

sau o vedere! Nu încerca să mă convingi că ai fost ocupat până peste cap și n-ai avut timp! Nici măcar n-ai încercat să mă găsești.

– Nu, n-am făcut asta! urlă el. N-am obiceiul să implor femeile să mă iubească.

– Sunt sigură că nu ești nevoit să faci așa ceva. Poți avea orice femeie îți dorești numai pocnind din degete, așa că lasă-mă în pace! strigă Barbara agitată

– Dar eu te doresc pe tine!

– Ca prietenă? Sau ca iubită? Cuvintele dureroase ieșeau din gura ei ca o avalanșă. Nu poți să te hotărăști, nu-i așa? Dacă rămân, în cât timp îmi vei sugera să rămânem din nou prieteni? Trei zile? Patru?

– Prieteni? întrebă Jock încruntându-se. Bineînțeles că doresc să-mi fii prietenă. Vreau o soție care să-mi fie mai mult decât o iubită. Vreau pe cineva care să fie alături de mine în orice situație, nu numai în pat!

Un singur cuvânt reuși să-i alunge Barbarei toată mânia. Era ca o luminiță ce o ghida ușor prin întunericul. Se uita la el cu teamă și cu speranță.

– Soție? repetă ea neîncrezătoare.

– Da, soția mea.

– Până acum... n-ai spus nici măcar o dată așa ceva, șopti Barbara așteptând ca el să-i dea răspunsul mult dorit..

– Nu? se miră el și se lumină la față. Am crezut că se subînțelege, zâmbi el sincer.

Barbara izbucni în lacrimi de bucurie și se aruncă în brațele lui, strângându-l puternic. Își mușcă buzele, plângând și râzând în același timp.

– Iubito! Jock îi prinse fața între palme și-i ridică ușor capul pentru a vedea fericirea în ochii ei. Ce credeai că vreau de la tine? Te iubesc. Firește că doresc să fii soția mea.

– Firește... repetă ea și pufni în râs. Când mi-ai propus să vin la tine la fermă și te-am refuzat, am crezut că voiai să-ți fiu... iubită, nimic mai mult.

– Voiam s-o cunoști pe mama, să vezi căminul nostru, locul în care vor crește copiii noștri, să vezi ferma. Voiam să treacă puțin timp ca să ne cunoaștem mai bine, îi explică el cu voce caldă. Trebuie să recunoști că zilele în care am fost împreună am făcut cu totul altceva decât să stăm de vorbă.

– Iar eu credeam că nu vrei decât o relație scurtă, fără obligații, murmură ea. Și până la urmă aș fi acceptat chiar și așa. Dacă mi-ai fi cerut din nou să rămân, aș fi rămas pentru că te iubesc atât de mult încât nu mi-ar fi păsat de altceva.

– Imaginează-ți cum m-am simțit când m-ai refuzat. Găsisem femeia ideală pentru a-mi fi soție, iar ea nu-și dorea decât să se distreze cu mine câteva zile. Nu părea să-și dorească să fie mamă, cel puțin nu a copiilor mei.

– Când mi-ai propus să fim prieteni, nu iubiți, am crezut că vrei să renunți la mine într-un mod delicat, am crezut că te-ai plictisit de mine.

– Plictisit? Niciodată, iubito! Aplecându-și ușor capul, puse stăpânire pe buzele ei, într-un sărut plin de pasiune.

Sfârșit